

SPEJDERNES MAGASIN

JULI

1925

Arvid Malmberg

NEFA — den ideelle, elektriske
Cyklelygte.
NEFA — den praktiske Lygte for
praktiske Folk.
NEFA — Lygten for Scouts.
A/s NEFA

Wolthersgade 11 — Telefon Amager 1858.

Kr. 1.45

Bovril er Spejdernes Drik

i England og skal nu
være de danske Spej-
deres styrkende Drik.
Blot en halv Theskefuld
og lidt Salt til en Kop
kogende Vand giver en
velsmagende Drik.

Bovril giver Kræfter
en gros
Robert Rex Kbhvn. K.

SPEJDERE!!!

Eders Film og Plader fremkaldes, kopieres og
forstørres af samvittighedsfulde Eksperter, største
Atelier i København.

K. F. K. - Københavns Forstørrelses og Kopieringsanstalt
Kobmagergade 23, Bagb.

K. F. K. Autoton Papirer (selvtonende) er bedst.
K. F. K. Kunstlyspapir er bedst.
K. F. K. Bromsølvpapir er bedst.

Brug kun det!! Forlang det overalt!!

H. HALMØE

Telte

fra 27 Kr. pr. Stk., syet af
prima amerik. Army Duck.
De bedste og derfor de billigste.
Køb intet Telt, uden at have set
mine forskellige Telte opstillede i

Cort Adellersgade 8.

Telefon: Byen 6762.

KØBENHAVN K.

Dansk Spadserefodtøj.

Dansk Sportsfodtøj.

SPEJDER!

Du støtter dit Land ved altid at forlange danske
Varer. Køb derfor altid

DANSK FODTØJ

Det er mindst lige saa pænt og bedre end det udenlandske.
Se altid efter at Æskerne bærer „Dansk Arbejde“s Mærke.
Foreningen af Københavns Skotøjsfabrikanter.

Dansk Selskabsfodtøj.

Dansk Hjemmefodtøj.

Ønsker De

et solidt og holdbart Stykke

Tinarbejde

Forlang hos Deres Guldsmed

W. Greens Fabrikat

eller ring til Telefon 8548 & 14748

Tonafix

i

1925.

Det selvtonende Dagslyspapir som ved
sin Kvalitet i 1925 vil være langt foran.

Emulsionen har et saa fortrinligt Spille-
rum, at den giver de bedste Billeder af alle
Slags Negativer. Selv af ret tynde Film
faas udmærkede kraftige Kopier.

Enefabrikanter:

Foto-Papir-Fabrikken „Merkur“

Carl Poulsen & Sønner

København

Valby

Schous Mokka Kaffetilsætning

1/8 Kaffesurrogatfabriken Skandia

Amerikas bedste Tandpasta hedder

KOLYNOS

Gratis Prøveprobe Udsendes fra Hoveddepotet
F. Siegmund, Stormgade 8, København B.

Forlang udtrykkelig

**ASP CYKLE-
LYS.**

Stemplet ASP i lyset
Det eneste rigtige
Cyklelys der findes

ENGELSK
Undervisning & Oversættelse
Sigrid Enghardt
kgl. edsv. Translator og Tolk
Tordenskjoldsgade 18 Tlf. Byen 7102

Opladning
af Radio Akkumulatorer og Bil Akkumulatorer hurtigt og billigt.
S. Aa. Eliassen Helgolandsg. 19, C. 10185

FOTO-ARTIKLER
Enhver Spejder bør have
et Kamera.
Største Udvalg. Gratis Vejledning.
A. LYKKEBERG
Østergade 37. Telf. 10769

V. Schmidt,
Holmensgade 29. Tlf. Byen 2925 y
Messinginstrumenter, Trommer,
Signalhorn, Trommefløjter

Spejd altid efter
Mærket Tre Ben i Ragen,
naar De køber Siebe!
Dette morsomme lille Mærke
er Garantien for, at De faar
den ægte
**Worning & Petersens
Xeroformsæbe.**
Overalt — over alt!

1ste Klases Kød
Daglig friskslagtede Varer af
1. Kl.s Kreaturer
W. Jøchumsen & Co.
Jernbanegade 15 - Kolding - Tlf. 552

GEORGE MATHIEU
FOTOGRAFISK ATELIER
Chr. d. IX Gade 10.
Hj. af Gothersgade.
forhen Hoffotograf Sonne's Atelier.
1. Kl. Arbejde. 20 pCt. til Spejderne.

Kvalitet-Sko-Cremen

Renser Blanker Farver samtidig

Naar Fodtojet til at vare længe, thi den fornyer de bevarende Garvemidler, som Varme, Stov og Fugtighed efterhaanden tilintetgor.
8 Farvechatteringer i sort, brunt og hvidt.
Kun en Størrelse — Store Dauser.

Spis:

Skal ikke koges.
Velsmagende og nærende.

C. V. STEENSTRUP
KNABROSTRÆDE 12
KØBENHAVN K.
TELEFON: CENTRAL 4654
TELEGRAM-ADR.: APOLLOLYRE

Stort Lager haves altid af
alle Musik-Instrumenter
for Spejder-Orkestre.
Reparationer udføres.

DEN UNDERJORDISKE HULE

Efter „Radio Uge-Revue“

HELE Amerika har i de sidste Uger været stærkt optaget af en meget dramatisk Ulykke, der er sket i Nærheden af *Cave City* (Hulebyen) i Kentucky, lidt syd for Chicago, hvor en ung Mand er bleven levende begravet i en Hulegang, der førte ned til en underjordisk Hule, som han selv havde opdaget.

Ulykken er jo i sig selv ikke stor, da det kun drejer sig om et enkelt Menneskeliv, men den er foregaaet under saa dramatiske og uhyggelige Omstændigheder, at det er længe siden, en Hændelse har sat Sindene i saa voldsom Bevægelse derovre, som Tilfældet har været her. De amerikanske Aviser har i hele Februar Maaned været stærkt optaget af Begivenheden, ikke mindst fordi *Radioen* har spillet en saa fremtrædende Rolle under hele Forløbet af Affæren (der varede i 20 Dage ialt), idet Amerikanerne som bekendt er det stærkest radio-interesserede Folk i Verden.

Det begyndte med, at den unge *Floyd Collins*, der havde opdaget en stor underjordisk Hule med en mægtig Søjlehal, den 30. Januar om Eftermiddagen, da han vilde kravle ud gennem den snævre, 200 Fod lange Hulegang, blev ramt af en stor Kampesten eller Stenblok, der gled ned fra Hulegangens Loft og faldt saa uheldigt, at Collins ene Fod kom i Klemme mellem Stenen og Gulvet. Hvor meget han end arbejdede og sled i Foden, var det ham umuligt at faa den løs. Han havde lange Støvler paa med svære Hæle, og da

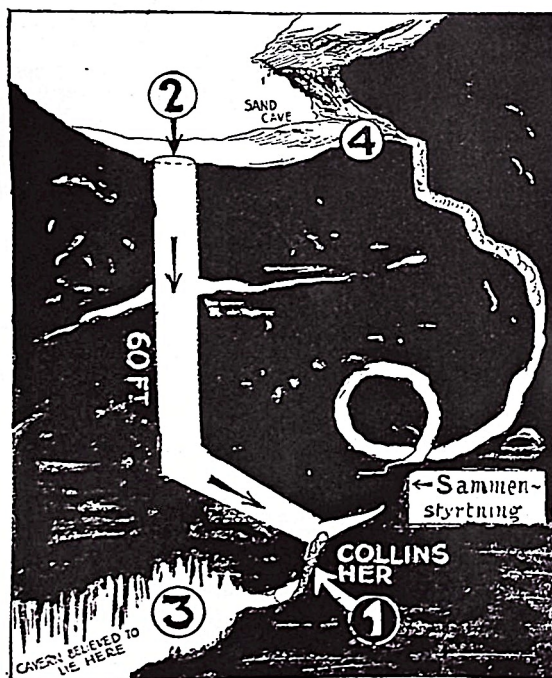
Stenen havde lagt sig lige over Ankelen, kunde Foden ikke trækkes ud.

Her laa nu den uheldige unge Mand hele Dagen og Natten og den næstfølgende Dag, indtil en Kammerat ved at raabe ned i Hulegangen opdagede ham dernede. Der blev nu tilkaldt Hjælp, saa snart man var bleven opmærksom paa hans farefulde Stilling, og hans Broder sammen med en Kammerat kravlede ned til ham, medførende et Tov, som de lagde om ham for at forsøge at trække ham løs, samtidig med at man lettede Stenen. Den lod sig imidlertid ikke røkke ud af Stedet, og Trækket foraarsagede Collins store Smerte. Der blev saa sendt Bud til Louisville efter pneumatiske Stenkløvningsapparater, men det viste sig umuligt at arbejde med dem i Hulegangens løse Sand. For at lyse op ved Arbejdet havde man ført en elektrisk Lysledning med en Lampe ned til Stedet, hvor Collins laa, og anbragt Ledningen om hans Hals, — denne Ledning kom til at spille en stor Rolle siden hen, nemlig som Basis for Radioapparaternes Virksomhed.

Efter at have ligget 4 Dage og Nætter i den fugtige Hulegang, forlangte Collins nu at blive trukket løs — selv paa Bekostning af sin Fod. Den fra Chicago tilkaldte Læge kravlede ned til ham for at undersøge, om Foden kunde amputeres, men erklærede, at en saadan Operation var umulig at foretage i den snævre Gang. Man gjorde saa et sidste Forsøg paa at trække ham løs med Magt, lagde en særlig konstrueret Sele om ham og trak til af alle Kræfter — men den Ulykkeliges Jamren og Stønnen nødte Mandskabet til at holde op.

Imidlertid havde Affæren nu antaget store Dimensioner. I Tusindvis var Folk strømmet til *Cave City* og belejrede Hulenedgangen, og det blev nødvendigt at tilkalde Militær for at holde Orden paa Folkemasserne. Sagkyndige Mineingeniører, Læger o. s. v. var ligeledes bleven tilkaldt for at tage Beslutning om, hvad der skulde gøres for at faa Manden løs. Men endnu medens de sagkyndige raadslog, indtraf der en Katastrofe, idet et Stykke af Hulegangen styrtede sammen lige ovenfor det Sted, hvor Collins laa — formodentlig fordi Gangen var bleven svækket af de foretagne Arbejder for at tage Collins op. Da det var umuligt at faa Jorden gravet ud og transporteret op gennem den 200 Fod lange, snørklede Hulegang, besluttede Ingeniørerne at grave en lodret Skakt ned gennem Jorden med Retning mod Collins Standplads og tage ham op herigennem. Arbejdet blev strakt paabegyndt og gik til at begynde med rask fra Haanden.

Man havde Grund til at tro, at Sammenstyrtningen af Hulegangen ikke havde strakt sig helt ned til det Punkt, hvor Collins laa begravet, i hvert Fald kunde man gennem den elektriske Lysledning konstatere, at Lampen stadig brændte. Det gjaldt nu imidlertid først om at faa konstatere, hvorvidt Collins var i Live eller ej, og i den Anledning kom man i Tanker om, at man ved at forbinde et Radioapparat med den elektriske Lysledning ved Hjælp af Forstærkere vilde kunne opfange de Lyde, som Collins eventuelt frembragte; ja man vilde endog gennem Ledningen og

Collins Vej ned til Hulen og Skakten hvorigennem Ledningen blev ført

... Collin var kold og tilsyneladende død ...
(Billedet er optaget 60 Fod under Jordens Overflade)

Lampen, der laa paa hans Bryst, kunne høre selve hans Aandedræt og Hjerteslag.

Professor *Ben Wells*, den verdenskendte Radio-Ekspert, sammen med tre Assisterter, ankom fra Chicago med de fineste Apparater, Amerika kunde fremskaffe, og Prøven blev nu afholdt paa den Maade, at Professoren og Assisterterne samt en Læge, iført Overtrækstøj, paa Hænder og Fødder og under virkelig Livsfare kravlede 75 Fod ned i Hulegangen og her forbandt Apparaterne med Lysledningen. Medens derefter alt Gravearbejde standsede og den omkringstaaende Mængde iagttog absolut Tavshed, lyttede Videnskabsmændene i længere Tid til de Lyde, de hørte nede fra Lampen paa Collins Bryst. Der kom i Begyndelsen mange forskellige Lyde dernede fra, men lidt efter lidt iagttoges ganske bestemte, rytmiske Lydbølger, der maatte stamme fra den indespærredes Aandedræt. Der taltes ca. 14 Aandedrag i Minuttet, medens det normale er 18. Ifølge Lægens Udsagn herover maatte Collins paa det Tidspunkt enten befinde sig i en Bedøvelses- eller Sløvhedstilstand eller være faldet i Søvn; derimod kunde der ikke være Tale om, at der var indtruffet en Lungebetændelse — hvad man havde befrygtet — idet Aandedrættet da vilde have været langt hurtigere.

Resultatet af Undersøgelsen var, at Radio-Ekspertene ansaa det for overvejende sandsynligt, at Collins, der paa det Tidspunkt havde ligget 8 Dage i Hulegangen — endnu var i Live. Meddelelsen herom blev modtaget med stor Bevægelse af de tallose Menneskemasser, der havde samlet sig; mange faldt paa Knæ i Bøn, og snart led rundt omkring Salmesang fra Gudstjenester, der afholdtes paa Stedet. Ogsaa i Gravearbejdet bragte Meddelelsen nyt Liv, hvad der ogsaa nok kunde gores nødigt, thi Arbejdet blev vanskeligere og vanskeligere, efterhaanden som man kom længere ned, idet Sand og Sten stadig styrtede ned fra Siderne og fyldte det udgravede paany. Arbejdet var heller ikke farefrit — saaledes blev 13 Mand Natten mellem den 11. og 12. Februar mere eller mindre saarede af et stort Jordskred, der ødelagde flere Dages Arbejde.

Under hele Gravearbejdet, der varede ialt i 13 Dage, holdt

man gennem Radioapparaterne Forbindelse med den begravede Mand, og om end Lydene dernede fra blev svagere og svagere, mente man dog stadig at kunne konstatere, at der var Liv tilstede. Den 11. Februar skete der et Uheld, som satte den forsamlede Menneskemængde, der i Forvejen var bleven ophidset af alle mulige Rygter, i stærk Bevægelse, idet et Stærkstrømskabel, som man havde ført hen til Gravestedet for at skaffe Lys ned i Skakten under Arbejdet, kom i Berøring med den elektriske Ledning, der førte ned til Collins. Skønt der i Virkeligheden ikke skete noget omhelst, saaledes at endog Lampen blev ved at brænde nede ved Collins, blev Mængden grebet af Raseri, og det regnede med Kritik og Skældsord mod Autoriteterne, som naturligvis havde ledet Redningsarbejdet med Dumhed og Uduelighed o. s. v. Aarsagen til Kritiken og Utilfredsheden stammede iøvrigt væsentligt fra Collins Broder og hans Kammerat, der blev ved at hævde, at den forulykkede skulde tages ud gennem Hulegangen og ogsaa kunde tages ud derigennem. Det gik saa vidt, at man maatte lade to Mænd arrestere for at opretholde Ordenen paa Stedet. Der var efterhaanden bleven tilkaldt en Mængde Tropper, og Kommandoen paa Stedet blev overdraget en Brigadegeneral.

Imidlertid konstaterede man, at den elektriske Lampe den følgende Dag var slukket og ikke blev tændt mere. Den maatte enten være løsnat fra sin Fætning, eller Traaden maatte være brændt over — hvis den da ikke var bleven slukket med Vilje af Collins. Den kunde naturligvis ogsaa være gaaet i Stykker eller knust af en nedfaldende Sten fra Loftet.

Skakten var nu — den 15. Februar — ført ned i 60 Fods Dybde, og man gik derefter skraat nedad tilhøjre i det Haab at støde paa selve det Punkt i Hulegangen, hvor den forulykkede laa. Men allerede næste Dag, den 16., brød en Arbejder gennem Væggen med sin Øksehakke og ved at føre en Lampe ind gennem Hullet, opdagede man, at man var brudt ind i Gangen et Stykke ovenfor Stedet, idet man ved Lampens Skær kunde skimte Collins Hoved ca. 6 Fod længere nede i Gangen. Man udvidede nu Hullet saa meget, at en Mand med en Minelampe i Huen kunde kravle ned i Gangen, og han rapporterede op, at Collins var kold og tilsyneladende død. Kun hans Hoved og Bryst var fril. Idet Loftet var styrtet ned og havde begravet hele hans

Radioekspertene tytter til Collins Aandedrag

ovrigt Legeme. Imidlertid havde man aabnet Hullet saa meget, at en Læge kunde trænge ned til Manden, og efter en indgaaende Undersøgelse kom han til det Resultat, at Collins kun havde været død i to, højst fem Dage, saaledes at han virkelig har været i Live lige til den 11.—14. Februar. I ca. 14 Dage havde den uheldige altsaa ligget her uden Mad og Drikke, begravet under Jord og Sten. Hans Ansigtstryk udviste ogsaa, at han var død under store Kvaler.

Ved en videre Undersøgelse af Hulegangen og Stedet, hvor den døde laa, kom Ingeniørerne nu til det Resultat, at det vilde være forbundet med den største Livsfare at forsøge paa at tage Liget op, da man ved at grave videre ned kun-

de risikere, at det hele styrtede sammen om Arbejderne. Det blev derfor besluttet at lade den uheldige unge Mand blive liggende, hvor han laa, og ikke gøre videre Forsøg paa at faa ham op. Hans gamle Moder, der Dag og Nat havde siddet paa en Sten ved Skakten og fulgt Gravearbejdet, maatte nu give op. I Overværelse af store Menneskemasser afholdtes en gripende Gudstjeneste, hvorefter Begravelsesritualet blev udført over den 65 Fod dybe Skakt, der omsider blev tilkastet; Nedgangen til Hulen lukkedes med en Cementstøbning, og der vil nu her ved Nedgangen blive rejst et Monument over den unge Floyd Collins, der satte Livet til under sit Forsøg paa at udforske den underjordiske Hule.

SOMMERENS STORE PRÆMIEOPGAVE

Enhver Spejder kan deltage! — Hvem sender det bedste Bidrag til „Sommerens Billedbog“? — Glem ikke Penkala'en og Kamera'et! — Fristen udløber 15. August. — For hver Afdeling udsættes en

I. Præmie: 10 Dregebøger.

Naar Sommerferien er forbi, og I er vendt hjem fra Turene, vil det være morsomt for os andre at høre, hvordan I har haft det. — »Sommerens Opgave« består af 2 Afdelinger:

I. Afdeling:

Indsend inden 15. August et eller flere Billeder fra jeres Sommer-tur. Skriv »Sommerens Opgave« paa Konvolutten. Billederne returneres, hvad enten vi bruger dem eller ej. Skriv tydeligt Navn, Tropp og Adresse.

2. Afdeling:

Indsend en Beretning om jeres Tur eller en enkelt Oplevelse derfra — dog ikke over 350 Ord — inden 15. August.

Husk:

I maa selv om, hvorvidt I vil deltage i begge Afdelinger eller kun i den ene. De bedste Billeder og Artikler bringer vi i September og Oktober Numrene.

Tegning af Asger Riber.

HAR I aldrig hørt Folk spørge: »Er han noget værd, den Mand?« Det har I vist, men er I saa derved kommet til at tænke over, at vi i Virkeligheden alle har en Værdi som Menneske, og at vore Omgivelser, Ven som Fjende, takserer os og dømmes os til at være lidt eller meget værd.

Det kan nu være mange forskellige Ting, som i andres Øjne giver os Værdi. Det kan være rige Evner, et glad Sind, Trofasthed, en eller flere Færdigheder o. s. v., men noget er vi alle værd, og vi er i Virkeligheden selv Herre over, om denne Værdi skal forøges eller forringes.

Nogle Mennesker forspilder alle deres Chancer og kaster dermed Vrag paa sig selv. De bryder sig ikke en Døjt om, at de Dag for Dag bliver mere ubrugelige for Samfundet og samtidig forringer deres egen Menneskeværdi. Begrebet Ære kender de ikke. Agtelse for sig selv eller andre langt mindre. Det er usselt. Det maa dog være enhver ung Mands hele Liv om at gøre, at han hver eneste Dag lægger nye Værdier til dem, han allerede har.

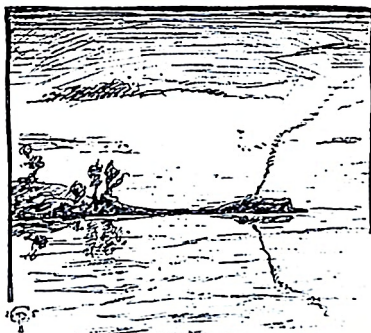
Det er hændet mere end en Gang her i Livet, at Gadens fattige Avisdreng er bleven et helt Lands Behersker, blot fordi han, ligesom han hver Dag samlede Skilling paa Skilling for sine Aviser, ogsaa lagde Værdi til Værdi i sit eget Sind. Han forstod, at vel var han endnu kun et saare lille Hjul i det store Maskineri, men der kunde kom-

I BAALETS SKÆR GRIB CHANCEN

me den Dag, hvor Tingene forandrede, og da vilde han være klar til at gribe til, derfor samlede han sig Kundskaber, tilegnede sig Færdigheder, brugte sine Øjne og Øren, spurgte og tænkte, var aldrig ledig og aldrig modløs. Han vidste nok, at den ene haarde Skorpe Rugbrød, som udgjorde hans daglige Morgenmaaltid, var et af Midlerne til at staalsætte hans Helbred, og at Folks Vripenhed og Fordringsfuldhed, som ofte kunde være ubehagelig nok at være udsat for, kun var de Midler, ved hvilke han skulde lære Taalmodighed, en meget stor Værdi!

Der bydes os alle, hvilke Forhold vi saa lever under, daglige Chancer for at forøge vort Værd, og vi begaar en Synd mod os selv, dersom vi lader dem gaa ubenyttede hen. Det hænder til Tider, at det, som er allerværst for os, netop er vor allerstørste Chance. Saa-dan hændte det for en Mand engang, at hans store Ulykke blev hans store Chance.

Han var Sagfører og en flittig Mand, og han arbejdede sig lidt efter lidt fremad, indtil han syntes, at nu var han nær ved at blive saa meget værd, som han kunde blive. Og saa med et eneste Slag, en fejl Spekulation, var han Byens fattigste Mand. Han skyldte en hel Million bort. Det var for ham at blive styrtet ned i de dødes Rige. Aldrig syntes han, at noget Menneske paa Jorden kunde have været saa ulykkelig som han, og selv den fattigste Landevejsstryger var jo rig i Modsætning til ham.

Tegninger af Chr. Tom-Petersen.

Der kunde vist slet ikke være flere Muligheder tilbage for igen at blive et værdifuldt Menneske, — det var nok det rigtige at købe sig en Revolver og sætte den for Tindingen, — bang — færdig!

Men medens de lange Nætter sneglede sig hen, og han sad grublende ved Skrivebordet, begyndte han at skrive sine Tanker ned. Det blev til en Fortælling, og en Dag blev det til en Bog, som indeholdt Beretningen om hans eget Liv, og den første Bog blev til flere, — han fik Penge for den, betalte sin Gæld af, voksede igen i sit Folks Agtelse, samtidig med at hans Ry for langt ud over hans Fædrelands Grænser.

Hans Navn var Jonas Lie, en af Norges største Forfattere.

Det vil vise Jer, at alle har Chancer. maaske endog store Chancer for at forøge sit eget Værd. Men Chancerne maa gribes og holdes fast.

I maa ville noget og ofre noget for jer Fremtid. Hvert ledigt Minut, anvendt paa en forstandig Maade, kan blive til nye Værdier. Det er nu, vi skal skabe de gode Kaar. Og lige saa vel som alle kan finde Guld, kan ogsaa alle blive til noget værdifuldt, — men Guldet ligger i Jorden og maa ofte graves frem med megen Møje, det samme gælder alt det andet, som vi maa tilkæmpe os, dersom vi vil være meget værd — og det vil vi.

Aage Jensen.

»Medicinmanden«

Hovdingen »Sod i Ansigt«

Fra en Spejderfilm

Opført af I. Nærum Trop.

Fot. Spej. Mag.

Rødhuder

En ægte Cow-boy

»Sorte Ørn«

EN Aften i Maj 1865 padler tre Mænd op ad Mississippis Flodarm Oklahoma. De spejder ind mod Land som var de paa Jagt efter Vildt. Ved Siden af dem ligger tre Repeterrifler.

Da de er naaet et Stykke op ad Floden, opdager de en kratbevokset Ø. Her styrer de ind for Natten, tænder et Baal som skal holde Insekterne borte, og lægger sig til at sove.

Imens dette foregaar, lister fem røde Indianere, som i den sidste halve Time har ligget sammenkrobnede inde i et tæt Buskads, frem fra deres Skjul. Foran dem ligger en stor Vognborg. Mænd og Kvinder løber om mellem hverandre. De røde har Øjnene godt med sig og forsvinder atter — efter at have udspejdet hele Lejren.

Det er nu deres Hensigt at samle hele Stammen. Med Hovdingen »Sorte Ørn«, i Spidsen vil de erobre Blegansigternes Skulpe og Vaaben. Under hurtige og lydlose Aareslag ror de bort for at iværksætte deres Planer.

— »Sorte Ørn« herskede over de sydlige Præriedele i Oklahoma, mens de nordligste Strækninger tilhørte Cowboy'erne. Skete det, at en Cowboy kom ind over »Sorte Ørn«s Grænse, blev han fanget og dræbt.

I Aar havde flere af dem vovet sig ind paa de fremmede Jagtomraader for at søge efter Bøller.

Ved Morgengry samlede »Sorte Ørn« sine Krigere til Raadslagning. Hovdingens første Kriger stod frem og talte med ærbødig Stemme. »Sorte Ørn« sad imens i dybe Tanker. Derpaa fik en af de andre Ordet.

Han stod frem af Kredsen, bøiede sig dybt for Hovdingen og begyndte at

Pelsjægerens Bytte

Af »Skipper« 13 Aar

tale. Hovdingen og hans Krigere lyttede til hans Plan.

»Godt, min Søn,« sagde Hovdingen, da han havde endt sin Tale. »Du er forstandig og klog. Sæt dig ved mit Sæde!«

Hen paa Formiddagen var Raadslagningen endt. Angrebet paa Lejren skulde foregaa den følgende Nat, naar Maanen kastede sit blege Lys hen over Præriens udtrakte Vidder.

— Næste Dag skete der noget i Lejren, som fik alle Cowboy'erne til at studse. En fremmed Pil svirrede gennem Luften og traf en Kondor, som

svævede over deres Hoveder. Fuglen styrtede ned. De undersøgte Pilen og blev hurtigt klar over, at den stammede fra en Indianer-Bue.

Faa Minutter efter var hele Lejren i Oprør. De var klar over, at der var Fare paa Færde.

Kort før Midnat, da Vinden hvislede i Græsset, sneg 500 mørke, slanke Skikkelser sig frem fra Krattet og bevægede sig lydløst hen over Præriens Sletter med deres Heste ved Tøjlerne.

Da standsede Hovdingen og gjorde Tegn med Haanden. Flokken stod stille for at bede til den store Gud om Sejr og mange Skulpe. Derpaa delte han sine Folk i fire Hold. Lydløst forsvandt de i hver sin Retning.

Vore tre Pelsjægere var draget videre op i Landet, da Morgenens kom. I en lille Landsby havde de — for høje Priser — skaffet sig et Par Heste.

Hele Dagen igennem red de rundt paa Prærien.

Ved Midnatstid fik de langt ude mod Vest Øje paa noget, der lignede en Karavane. De nærmede sig forsigtigt og opdagede da — fra Toppen af en Bakke — at det var en Hær, bestaaende af Indianere, der i fuldt Ridt foer hen over Prærien.

Da fik Indianerne Øje paa dem og vendte deres Heste. Nu begyndte en spændende Jagt hen over Prærien, et Ridt paa Liv og Død . . .

De tre Jægere red hver i sin Retning, efter at have aftalt at mødes paa et bestemt Sted. Den ældste af dem red paa maa og faa, ind gennem et Krat, og befandt sig pludselig midt i en Lejr.

»Indianerne!« raabte han.

Cowboy'erne greb deres Vaaben og stod rede til at møde Fjenden. Faa Øjeblikke efter styrtede halvandet Hundrede Rødhuder ind mod Lejren, men blev modtaget med en heftig Geværild. Skuddene knaldede og Pilene svirrede. Modigt trængte de frem — hele Flokken — vilde og ubændige — men in-

den der var gaaet et Kvarter, laa de alle døde paa Sletten.

Pelsjægeren havde reddet Lejren.

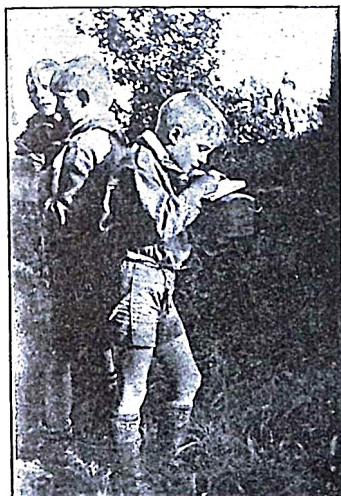
Dagen efter, da Cowboy'erne festede i Anledning af Sejren, saa man ham tumle sin stolte Hest — hilst af jublende Stemmer. Med eet holdt han stille og svingede sin Lasso. Hesten

stod lige ret op og ned i Luften, Rebel svirrede — og ramte sit Maal. Han sejrede i Kampene og modtog som Belønning et prægtigt Bøffelskind.

Dagen efter drog han og hans to Venner videre — mod nye Eventyr.

SPEJDERNES

Indsend gode og morsomme Billeder til Redaktionen, Nærum Kostskole, Nærum.

Brev hjem

God Sommerferie!

Tropslokalet

FOTO RUBRIK

Billederne returneres kun, naar Porto vedlægges. Præmie hver Maaned.

Signalering

Saa haler vi til, Drengel

Fugle i Danmark, store og smaa

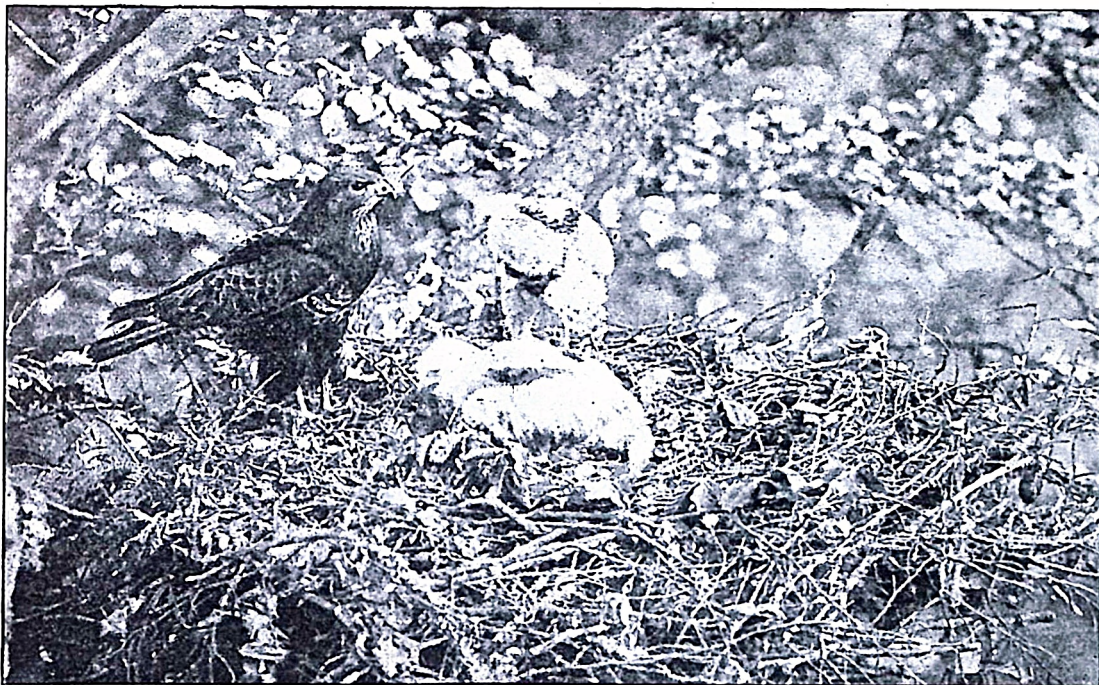
Af P. Skovgaard.

Der var engang — saadan begynder de fleste Eventyr, ogsaa det om Storfuglene i Danmark, men medens Eventyrene alene foregik i de Tider, da der levede Drager og Trolde, saa var Eventyret om Storfuglene endnu lyslevende i vore Fædres Ungdom. Da fandtes mindst 20 Par Havørne i Danmark, nu har vi ingen, Fiskeørnen var almindelig og Kongeørnen jævnlig at træffe og ligesaa hist og her den store Hornugle, Vandrefalk, Traner, Skarv og Hønselhøg, for ikke at tale om Glente og Ravn, der fandtes i alle de store og i de fleste smaa Skove. Nu har vi af den hele Herlighed kun nogle faa Ravne og Hønselhøge og en enkelt Vandrefalk tilbage. — Af Storfugle har vi dog ogsaa Storken, den sorte Stork og Hejrer og Musvaager, der alle bedre har formaaet at klare sig, men dog i stærkt reduceret Antal, og hvorkænge? — Stork og sort Stork har længe nydt Lovens fulde Fred, men i Skumringen, naar en af dem suser frem over Mosen over Hovedet paa en ivrig Begynder i Jagtfaget, da hænder det altfor ofte at man tager den for en Hejre — i Stedet for at lade Hejren gaa Ram forbi, thi den kunde jo være en Stork, saa skal Chancen proves, og har man saa taget fejl og skudt noget fredet, saa kan man jo stille lade det forsvinde i et Mosehul. — Føj! — Der er for mange Bosser og for megen Lyst til at prove sin og Bossens Evne overfor alt hvad der kan flyve og gaa.

Storfuglene og Smaafuglene levede udmærket Side om Side. Samtidig med alle disse Storfugle var der mange flere af de smaa, men de er gaaet samme Vej. Vi lever selv i Overflod, men vi under ikke den fattige Fugl et Korn; træffer vi Solsorten i Ribbusken, saa glemmer vi dens dejlige Foraarssang, og Sangdroslen i Jordbærrene gaar det ikke bedre — Bang! — og paa Møddingen med den, saa kan vi maaske faa vore Jordbær i Fred! — hvis ikke Sneglene tager dem — for Sneglen det er netop Sangdrosdens vigtigste Føde. Jordbærret det er kun Desserten.

Har en Fader i Stoltthed over sin prægtige Søn givet ham en Luft- eller Salonbøsse til Fødselsdagen, saa er det jo en selvfølgelig Sag, at Bossen skal bruges, at det burde være med Fornuft, er en Ting — at det ikke altid sker med Fornuft er desværre en hel anden Sag. Spurven, der piller det nysaaede Græsfrø af Plænen, bliver det første Offer; man faar maaske endda Ros. — Men snart er Spurven ingen-ting, og hver en Sangfugl, der viser sig paa Træk gennem Haven, maa holde for. Man undlader at indkassere den Ros, som maaske ogsaa blev noget betinget under Hensyn til Omstændighederne, sligt gaar af i Stilhed under Kammeraternes misundelige Bifald. Maaske begynder man i Stilhed en Samling af Ofrenes Hoveder, Vinger og Hale, saa har man ligesom lidt Resultat, men dette fører til nye Ef-

terstræbelser for at supplere Samlingen, og flere Fugle maa af med Livet — til Gengæld lever Møllene jo højt, saa paa den Vis faar Landets Fauna Erstatning. Det ender bare en skøn Dag med, at vi selv og vor hele Kultur bliver ædt op af Møllene.

Vogt jer, Dreng, for selv at skyde Fugle, og vogt jer for

ved Beundring at opmuntre jeres Kammerater dertil — skam dem ud, om de skal søge deres Adspredelse i at dræbe forsvarslose Væsener og berove vor Natur de smaa Fugle med den liflige Sang og de store Fugle med den pragtfulde Flugt.

P. Skovgaard,
Viborg 1925.

HVAD TALER DE TO DRENGE MON OM?

Kan danske Spejdere ikke læse? — Eller tænker de kun paa sig selv?

I sidste Nummer af »Spejdernes Magasin« skrev vi en lille Artikel om de fattige Dreng, der lever under Nød og Savn i de ungarnske Børnehjem. Vi opfordrede jer til at gøre en »good-turn« ved at samle noget Tøj sammen og sende os Besked om, naar I har samlet nogle Pakker. Vi venter stadig at høre fra jer!

Vel ved vi, at I har haft travlt i denne Maaned, hvor Eksamen har staaet for Døren — men (Haanden paa Hjertet!) — mon ikke der — trods Eksamensflid — skulde kunne blive et Par Minutter tilovers, som I kunde — og vildt — benytte til at hjælpe dem af jeres Kammerater, der trænger til jeres Hjælp.

Drengene, som savner Klæder, og som vil være taknemmelige for hver eneste lille Haandsrækning, er

fra 6 til 18 Aar.

Naar I nu om kort Tid vandrer hen ad Landevejen — som disse to Ungersvende — og en af jer spørger den anden: »Har du for Resten husket

»Sommerens good turn«?« — saa skulde I nødig behøve at klo jer bag Øret og mumle: »Næ — det har jeg skam glemt!«

Altsaa: de af jer, der ikke har læst Artiklen om »Sommerens good turn« i sidste Nummer (Side 18) skulde se at finde Nummeret frem og læse den. Og de af jer, som nok har læst den, men som — af en eller anden Grund — endnu ikke har sat sig i Bevægelse for at hjælpe de nødlidende ungarnske Dreng skulde se at gøre det, inden I drager ud paa Sommertur.

Saa snart I har samlet noget Tøj, saa henvend jer til jeres Tropsfører og bed om han vil sende et Par Ord til Redaktionen.

LÆR AT SVØMME — SPEJDERE

Hvorfor jeg blev Viking? Naturligvis fordi jeg elskede Vandet, fordi jeg folte mig i mit rette Element, naar Bølgerne rigtig legede med mig og lod mig føle Skrækken for Døden, eller naar jeg — vugget blidt af de svage Dønninger, flydende eller sagte glidende — smeltede sammen med Havet i en svalende Følelse af Tryghed i det stærke Havs Arme.

Hvor maa jeg ikke le, naar jeg tænker tilbage paa den lille forknytte, grædende Olleaarsdreng, der trods Løfter om Femører, Bolscher o. s. v., ikke var til at drive ud i Vandet . . . Plask! Et velrettet Stød fik Ende paa Trætten, og hylende fo'r jeg ind paa Bredden. Jeg blev kureret paa denne ublide Maade og angrede det aldrig siden. For nu blev Havet min Ven. Min Dristighed steg, ja tilsidst saa vidt, at jeg nær var druknet en Dag. Det var i Limfjorden, længere og længere vadede jeg ud, pludselig glider jeg ned ad en Skraaning i Bunden, Himlen forsvinder for mine Øjne, og kun ved at hoppe formaar jeg stødvis at faa Luft i Lungerne. Heldigvis var mine Kammerater med, og da disse kunde svømme, blev jeg hurtigt reddet. Men siden da vovede jeg mig aldrig for langt ud.

Naa, senere lærte jeg mig selv at svømme. I Skolen havde jeg lært Svømmetage, og en Sommerferie ved Limfjorden brugtes til ved Hjælp af et Korkbælte at lære at svømme. Det har sikkert set grueligt ud, for da jeg senere fik fat i en rigtig Svømmelærer, kan det nok være, der blev rettet. Bensparket var ikke kraftigt nok, og Vristen strakt i Udsparket, Armtaget jappet, og Armene ikke strakte ordentlig. Svømme, eller glide frem gennem Vandet lærte jeg først, da alle disse Ting var rettet. Ved rolige kraftige Armtag og kraftige Bensparker og ikke at glemme Samlingen, kom jeg nu dobbelt saa hurtigt frem som før. Hvor var jeg stolt! Men saa var det, jeg skulde til at konkurrere med mine Venner, derfor maatte det gores endnu finere, og saa lærte jeg, at det gav mere Farl, naar jeg kun bojede Hovedet op over Vandet, naar Armene var ude, og da kun for i et nægtigt Drag at sluge Luften, hvorimod Udaandinger foregik med Ansigtet ned i Vandet. Nu havde jeg

lært Brystsvømning, og siden lærte jeg Ryg- og Crawlsvømning.

Imedens havde jeg ogsaa lært at springe ud i Vandet. Først paa Benene. Jeg glemmer ikke det Stød, det gav, da jeg sprang paa Benene ud i Vandet. Jeg havde sprunget fra en høj Skrænt ned i en lav Aa. Iøvrigt var Bunden fuld af skarpe Sten, saa da jeg kom op, havde jeg en væmmelig Flænge under Foden, og Badesko kendte jeg ikke.

Efter at have sprunget paa Benene nogen Tid, blev dette ogsaa kedeligt, og nu vilde jeg springe paa Hovedet. Jeg begyndte ganske lavt over Vandfladen, knap $\frac{1}{2}$ m. Jeg bojede mig helt sammen og lod, som vilde jeg slaa en Koldbøtte, det gav et ordentligt Plask, fortalte mine Venner mig bagefter, men i Vandet kom jeg da og fik mig rettet ud dernede, saa jeg kom op til Overfladen igen, idet jeg tog et Svømmetag med Benene, svajede Ryggen og bojede Hænderne opad. Jeg blev efterhaanden dristigere og sprang ud med strakte samlede Ben efter at have bojet Kroppen forover. Vel slog jeg Laarene engang imellem, men efterhaanden lærte jeg at svaje Ryggen og strække Høften, saa Kroppen kom fint i, og jeg undgik de saakaldte Maveplastre.

Nu sprang jeg højere og højere over Vandet og kunde faa Springene finere og finere, lærte Svanhop — det kender du nok — med udstrakte Arme og fuldt strakt Krop, farende gennem Luften efter Tilløbet og Afsættet, jo det var sjovt! Men engang var det nær gaaet galt. Jeg sprang ud fra en Skrænt, og da Vandet var for lavt, brasede jeg Hovedet mod Bunden og blev bevidstløs halet i Land. Du kan tro, jeg lærte at være forsigtig, og især aabne Øjnene under Vandet for at beregne Nedfaldets Dybde.

Det sidste, jeg lærte, var Bjærgning og Vandtrædning. Hvor var jeg gal paa Svømmelæreren, over de underlige Bevægelser, jeg skulde gøre med Benene. Det var, som rorte jeg i en Suppe gryde, og saa maatte Benene ikke engang følges ad, og Armen kun tage nogle korte Tag, ja, man skulde vende Haanden, naar man førte den frem gennem Vandet. Heldigvis lærte jeg en bedre Metode, som jeg siden fik stor Gavn af. Jeg svømmer ud til den forulykkede, som flyder, for det kan næsten enhver lære. Det bestaar blot i, at man lægger Armene bagover i Vandet, strækker og spredter Benene og bøjer Nakken tilbage, saa Munden kommer overst. Ved kraftige Indaandinger og hurtige Udaandinger kan Legemet bringes til at flyde.

Men angaaende Livredningen: Den forulykkede strækker Armene fremad og griber fat i mine Skuldre, og nu kan jeg ved almindelig Brystsvømning bjærge ham i Land. Er han bevidstløs, maa jeg bruge den føromtaltte Maade.

Er den forulykkede urolig, maa man lære Frigorelsesdrag, og hvis han er alt for vild, hold dig da i Afstand fra ham og vent, til han har raset ud. For nok skal man sætte sit Liv til for andre, men man har ingen Glæde af, at begge gaar under.

Enhver rask Dreng kan lære alt dette; men begynd i Tide, for hvis du bliver for gammel, inden du rigtig tager fat, saa er dine Arme for stive, og du lærer da aldrig den Fornøjelse at kende: at kunne ro sig gennem Vandet og boltre sig i det som en Fisk, fri og uden Rædsel for at drukne.

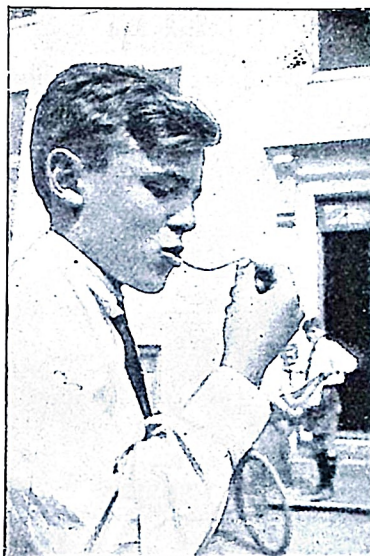
Fem Minutter

Vi sidder i Hotel d'Angleterres kolige Hall og venter paa hans amerikanske Majestæt, Tyggegegummikongen Mr. Wrigley for at underkaste ham et »amerikansk« Lyn-Interview. Pludselig hører vi et smeldende, amerikansk »all right« og ser henne foran Cigar-kiosken en bred jovial Yankee med en flunkende ny »Borsalino« paa Hovedet og en nylig tændt Havana Cigar. Samtidig med, at han ryger, ser vi at hans Kæber gaar op og ned, altsaa drager vi en simpel Slutning, og idet vi gaar ud fra, at Manden er Mr. Wrigley, præsenterer vi os for ham og anmoder om fem Minutters Samtale. Det bliver tilstaaet, og vi begynder:

— Hvordan kom De paa den Idé at lave Tyggegegummi?

— Jo! Tyggegegummi var der nok af; men det smagte ikke af noget. Jeg satte Smag til, og nu tygger hele Verden. Oldingen tygger, Barnet i Vuggen, De og jeg, vi tygger allesammen, og hvad tygger de? »Wrigley's« of course.

— Hvad begyndte De med?

— 32 Dollars!

— Hvad har De nu?

— Det ved jeg ikke; men i Fjor solgte vi alene i U. S. A. for 60 Millioner Dollars!

om Tyggegegummi

— Og her i Danmark?

— For 1 Million.

— Hvad mener De om Spejderbevægelsen?

Et bredt Smil oplyser Mr. Wrigley's Ansigt, idet han udbryder: — Spejderbevægelsen; ih, jeg er skam selv Spejder!

— Kender De H. C. Andersen?

— Jah! ham læste jeg som Dreng.

— Hvilken moderne Forfatter vil De anbefale den danske Ungdom?

— Kipling, absolut!

— Hans bedste Bog?

— Ved ikke rigtig, men han er en af de faa, jeg har læst meget af, ellers holder jeg mere af »business«.

— Sig et eller andet til den danske Ungdom.

— Tyg!

— Det var nærmere et Slags Motto, vi gerne vilde have.

— Saa skal De faa mit Valgsprog: Intet lykkes uden Begejstring!

Og efter at have faaet flere Pakker Tyggegegummi, forsvinder vi gumlende ud ad Svingdøren. »nos«.

Under Jamboreen blev Musik og Tale pr. Radio gennem Højttaler kastet ud over Lejren, og naar Spejdere kom fra Lejrbaalet, samledes de om Radiotelet for at høre nyt. Hvorfor saa ikke prøve, hvordan Radio vilde virke ved et Lejrbaal?

»Vedels Egne« har i Pinsen gjort Forsøget. Ved Imødekommenhed fra Firmaerne Johan og Christian Fode fik Troppen fremskaffet et 4-Lampers Radioapparat og en lille Brown-Højt-

Spejdere og Radio

taler. Et Par af Troppens Radioexperter rejste Antenne nær Lejrbaalsstedet, og Eksperimentet lykkedes over al Forventning. Ved Lejrbaalet om Aftenen blandedes Ryvangens Koncert med Ildens Knitren, og senere paa Aftenen lod Musiken fra England, Tyskland og Frankrig ud over Lejren! Dagen efter overværede Troppen ude i den fri Na-

tur Gudstjenesten fra Garnisons Kirke.

Troppens Erfaringer blev følgende:

1) Apparat og Installation maa være førsteklases, hvis man skal have nogen Fornøjelse af Udsendelserne,

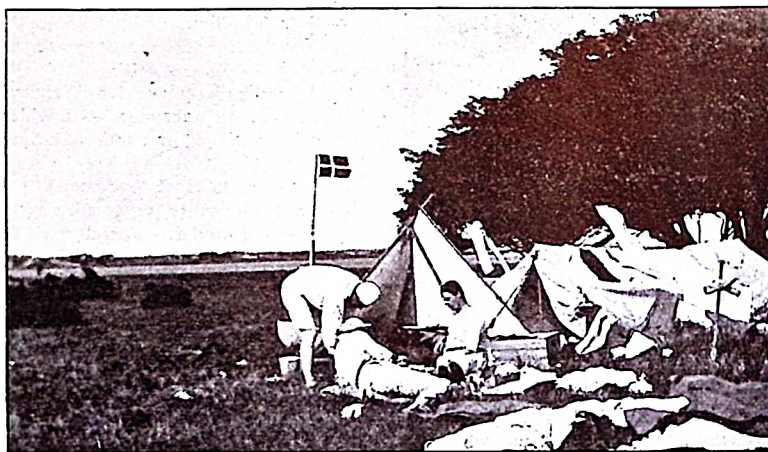
2) Lejren skal have Radio som Hovedpunkt paa Programmet og

3) Radialejre maa ikke overdrives. For en enkelt Gangs Skyld er det fornøjelig, men hold Radio udenfor Spejderarbejdet.

G. U.

KANOMAENDENES FORBEREDELSE AF K. V. PALSLEV

Et Hvile under Kanoturen

FOR de fleste er Kanoturene et fjærnt Fremtidshaab — hinsides Eksamenstidens Trængsler — men Forberedelserne bør paabegyndes i god Tid, lad os derfor se lidt paa, hvad der bør gøres.

Kanoen selv skal selvfølgelig være i Orden; *Lugerne* maa ikke laves sammen i Huj og Hast til sidst; de skal være tætte og sidde fast. Bundbrædderne maa heller ikke paa egen Haand kunne forlade deres Plads, fordi man vender Kanoen om. Bruger man *Ror*, maa Styregrejerne være paalidelige — selvfølgelig. *Øsedaasen eller Svampen* skal have Snor paa, saa at den er der, naar den skal bruges. Svampe vil gerne gaa itu, derfor vil et Boldnet, der passer til Svampen, og som man ikke tager den ud af, sikkert være praktisk. (Jeg har ikke prøvet det eller set det anvendt).

Moblementet. I de fleste Kanoer er et *Rygstod* nødvendigt, og nogle Mennesker behøver en Pude (flad) at sidde paa, andre trænger til en Pude bag Ryggen. Et *Rygstod* laves bedst af to smalle Brædder, der ved Revler paa Bagsiden holdes et Par Tommer fra hinanden, saa at Tornjappene i Ryggen ikke støtter mod Rygstødet.

Kanomandens *Klædeskab* og *Kommode* — hvorfra han hver Aften tager de tørre Klæder, han skal bruge i Land eller om Natten, er Mobler, der har den største Betydning for Velbefinden-

det. Disse nyttige Mobler udgøres af et Par ikke alt for store, *tætte, oliede Poser*. Land- og Nattøj bruges *aldrig* under Sejladsen; inden man tager afsted, fra det Sted, hvor man har overnattet, ifører man sig sit Sotøj — uden Hensyn til om det er vaadt — og pakker alt det andet omhyggeligt ned. Man maa helst have to Poser til Tøj og en til Fodtøj. Store Poser er nogle Rodebylter, og de kan være meget vanskelige at faa op og ned gennem Lugerne.

Da tørt Sengetøj er behageligt — især efter en vaad og »skrap« Tur, er det

godt at have en lang (naturligvis under Hensyntagen til det Rum, hvori den skal stuves) og snæver Pose, hvori de sammenlagte og haardt sammenrullede Sengklæder lige kan stoppes ned, naar man ogsaa har bundet om dem.

Disse Poser behandles 2 eller 3 Gange med Linolie med ganske lidt Tørrelse. De er i Reglen længe om at tørre.

Spisekomret. Kartofler sviner til; en Gronthandlerpose kan ikke taale Vand, og hos Bønderne faar man ikke engang en Papirpose. Lav derfor en passende Pose af hvadsomhelst, Moder vil spendere. Den letter Transporten af indkøbte Kartofler og beskytter Kanoen mod Jord. Det er heller ikke saa galt at have en vandtæt Pose, hvori man kan have sit Brød og maaske de gode tætte Daaser, hvori man har Gryn, Sukker og Tændstikker. Salt har man i en tilproppet Flaske. Jeg siger ikke, at man skal have tætte Daaser til alle sine Madvarer; men det er bedst at have Brød, Gryn, Sukker og Tændstikker til i det mindste eet Maaltid saaledes sikret, at de er tørre. Gode Daaser er slet ikke saa svære at faa fat i, naar man bare begynder at se efter dem i god Tid; saadanne Daaser med Laag til at klemme ned i Oversiden anvendes til Maling, Tobak, Salt o. s. v., det gælder bare om at opdage dem og sikre sig Løfte om dem i Tide. Lommetændstikker med tilhørende Strygeflader har

Kanolejr ved Sandvig. Tøjtørring

man i en Colgatedaase — Mellemstørrelsen passer bedst, og naar man skærer Strygefaderne af en Æske og knækker dem midt over, passer de 4 Stykker netop til at klemmes fast i Laaget.

Hvad man har Brug for til Lejr og Kogning, behøver jeg naturligvis ikke at remse op her for dette Blads Læsere — jeg vil kun bemærke, at der er Grænser for, hvad man kan slæbe med i en let Kano, selv om den jo let tager mere end to meget store Rygsækkebagager.

Det er kedeligt at skulle bruge en Time for at finde Brænde en Regnvejrs morgen, derfor er en lille Portion tørt Optændingsbrænde, som man samler første Gang, man er i Land i Tørvej, en udmærket Ting at føre med.

En lille 2- eller 3-fløjet Skærm med Staaltraadsben til at stikke i Jorden ved Kogningen, er næsten uundværlig, hvis man bruger Primus eller aabent Baal (ikke Kogehul).

Læs for Resten Ove Holms Artikel i Spejdernes Magasin Nr. 11, 1918 om Kanoturen; den er fortræffelig; her skal jeg kun citere et Par af de mindre fornøjelige Steder: »Teltet blev rejst i en Fart, trods Mørket, Madvarerne pakket ud — og saa havde vi ikke en tør Tændstik. Humøret sank nogle Grader, og vi maatte gaa i Seng uden Mad (mon de nu ogsaa havde glemt Rugbrødsklodser?) — saadan gaar det uden Colgate-Daase. — »Da vi efter en haard Dag naaede Lejrpladsen og aabnede vore Luger, svømmede vort »tørre« Tøj og Tæpper i Vand. Det blev sent

den Aften, inden vi kom til Ro, for vi maatte tørre Tøjet og Tæpperne ved Baalet og imedens spise Bøf og Flæsk og Brød og drikke Te, hvortil vi maatte hente Vand 2 km inde i Landet. — Det var lidt Erfaring for Luger af 2. Klasse, manglende Tøjposer og ingen Vanddunk. — Jeg skal dog bemærke, at selv gode Forrumsluger sjældent holder ganske tæt i Modvind. Til en Kanomand paa Langtur hører der en 2 l Dunk med Ferskvand. Paa enhver af de tidligere omtalte Poser, som nu skal laves, fastsys et passende Stykke Rullegardinsnor eller lign. til at binde Posen til med; saa behøver man ikke at lede efter Snor hver Gang.

Omstaaende et Billede med lidt Tøj-tørring p. Gr. af, at man ikke havde faaet Tid at olie Tøjposerne før Turen.

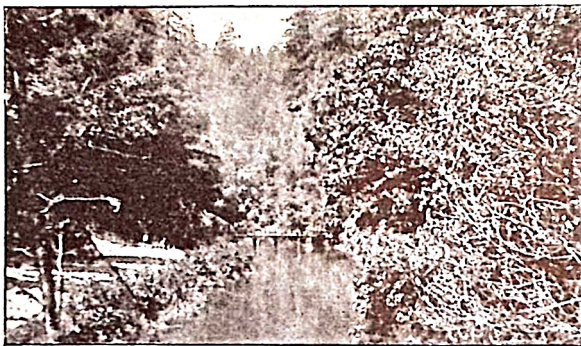

Naar Foraarsolen skinner,
naar Sneen ret forsvinder
for Vaarens Bud,
da føler vi Hjertet banke,
det rummer kun eet, een Tanke:
Ud, vi vil ud!
Den unge Natur fortryller
med Lyst
og sprudlende Livsmod fylder
vort Bryst.
Vi rejser, vi rejser ud over Land og By,
hvor Lærken slaar i Sky,
fra Dagligliv vi fly
paa ny.

Vi vil vort Danmark kende,
vil os til Folket vende
som trofast Ven.
Vi søger mod Folkets Skatte,
vil Særpræg og Enhed fatte
hos danske Mænd.
Vi synger med frejdige Tunger
i Kor
Naturens Pris, saa det runger
i Nord.
Vi rejser, vi rejser vort Telt ved Soens
Bred,
ved Markens gamle Led,
hvor Sol i landlig Fred
gaar ned.

I Somrens glade Dage,
naar vi paa Langtur drage
med alle Mand;
naar først vi faar rejst vor Lejr,
da føler vi ret, vi ejer
vort gamle Land.
Saa Spejder mod Spejder vendes
som Ven,
en Broderskabsaand ej kendes
som den.
Vi rejser, vi rejser en værdig Milepæl,
for Dregens fulde Sjæl
har sagt mod Somrens Hæld:
Farvel.

C. B. Jacobsen.

En smuk Plet

Vi mødtes, de to Patrouilleførere og jeg, en Formiddag paa mit Kontor for at planlægge en to-Dages Øvelse.

Timerne gik hurtigt, og inden vi vidste det, var det Frokosttid.

Uden Mad og Drikke, duer Hellen ikke, saa Arm i Arm gik vi ned i Italienerbyen — Gheltoen — til en lille Restauration hvor der serveres Spaghetti og Raviolis bedre end noget andet Sted i Verden — Italien undtaget.

I den fyldte Spisestue fandt vi et Bord, og intet usædvanligt hændte, indtil en bredskuldret, solbrændt Mand satte sig paa den eneste frie Stol.

Han var et Friluftsmenneske, og Byen bekom ham ikke, det var let at se. Helst vilde han være ude paa de uendelige Sletter eller mellem de evige Bjerge. Hans Øjne havde seet, hans Dage havde været fyldte af Oplevelser.

Øvelsen var tilrettelagt, og vi sad møtte og veltilfredse uden at sige et Ord.

Pludselig talte den fremmede; uden Indledning, uden Formalitet begyndte han:

»Det var i Nevada, i det rigeste Sølvmineland«, begyndte han, »og jeg havde gennemstrejft det paa maa og faa. Jeg havde intet Maal, jeg vilde kun bort. Bort fra andre, bort fra mig selv.«

»Jeg havde redet gennem en stor Skov i flere Dage — Vildt, Frugt og Vand var der i rigelig Maalestok, og jeg lod min Pinto gaa hvor den vilde, da jeg forbausedes over at se en gammel Landevej.

„DADDY“ STEIN FORTÆLLER

Harold Stein fortæller om den uhyggelige Drømmeby

Gammel maatte den være, thi store Buske og Træer groede midt i den, men en Vej var der, for den var gravet gennem en Skrænt, og det var muligt at se dybe Hjulspor.

Jeg fulgte Vejen et Par Mil, og der, inde imellem Granerne og Fyrrene, laa en Mineby. Der var Hotellet, dér laa Smedien, dér Kobmandsboden, og langs en Hovedgade saas en fyrretyve Huse.

Det slog mig straks, at der ingen Mennesker var at se. Alt var uddødt og ensomt, og straks følte jeg en Ensomhed og Hjemvé falde over mig, som aldrig før.

Jeg red op til Hotellet, steg af, bandt Pinto til Bindepælen, Døren var trang, men omsider gik den op og jeg stod i Hovedstuen. Paa Væggene hang gamle Farvetryk og Fotografier af Pionerer og Guldsovere. Paa Gulvet laa et udsidt Tæppe, og om den rustne Kakkelovn stod tre-fire Stole.

Jeg gik op til Skranken og saa Fremmedbogen — den var aaben. Den sidste Gæst hed Enoch Adams, han var ankommet den ottende Januar 1850. Fra Bogen løftede jeg mine Øjne til Væggen hvor der hang en Afrivningskalender. Den sidste Dato var den 9nde Januar, 1850, og skrevet paa det gule Papir med Blyant, i gammeldags Haandskrift stod: »Lode killed to day. We are off,« og jeg forstod. Dette var en af de mange, forladte Minebyer. Saa længe Aaren var god, tjentes der Penge; naar den var udræjdet, flyttede hele Befolkningen, medtagende kun de nødvendige Ejendele.

Det var blevet Aften, og jeg begyndte at tænke paa Natten og hvorledes jeg bedst kunde tilbringe den. I et Hjørne af Stuen, nær et gammelt Klaver, førte en udsidt Trappe oven paa. Trinene knirkede, men holdt, og snart stod jeg i et af de gamle Hotelværelser. Sengen var endnu, efter de mange Aar, opredt, men Taget var gennembrudt, saa jeg besluttede mig til at flytte ned i Hovedstuen, hvor der i det mindste var Tag over Hovedet.

Snart stod Seng og Sengetøj parate. I Kokkenet tilberedte jeg mit Aftensmaaltid, og snart efter sad jeg paa Verandaen med min Tobakspibe.

I den blaa Røg, der løftede sig i den stille Natteluft, saa jeg Syner fr aFortiden. Den døde By levede igen. Travle Minearbejdere befærdede den tavse Hovedgade. Deligencen med fire Heste og to Kuske, begge bevæbnede til Tænderne, raslede op for Hotellet.

Piben gik ud. Synerne forsvandt. Paa Bindestolpen slog jeg den varme Aske ud, og trak mig derpaa tilbage for at gaa i Seng.

Hvor var der dog stille i det ensomme Hus. Mit Lommeur laa paa en Stol nær Sengen, og dets venskabelige Dikken var den eneste Lyd der naaede Øret. Jeg vaagede en Stund, men lidt efter lidt meldte Trætheden sig, og jeg faldt i Sovn.

Jeg vaagnede med et Sæt. Der var Musik i Værelset. En eller anden Mand, eller Aand, spillede paa det gamle, forfaldne Klaver. Det var en velkendt Melodi, jeg havde hørt den mange Gange. Det var:

»Aah, Susanne, græd blot ej for mig,
Jeg ta'r til Kalifornien
Og graver Guld til dig.«

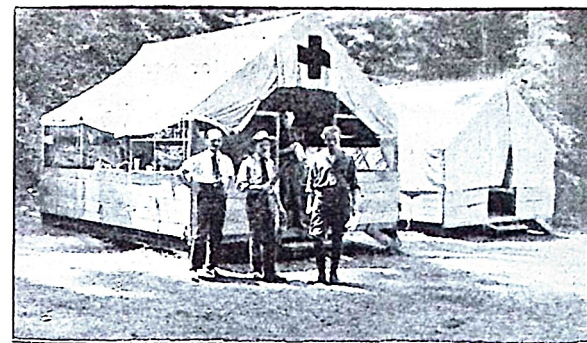
Jeg rejste mig op paa Albuen og saa hen paa Klaveret. Der var ingen. Tangenterne bevægede sig op og ned, som berørtes de af en usynlig Haand.

Jeg gøs. Natten var kold. Der var noget uhyggeligt ved det hele.

Hestetrav hørtes udenfor. Mange Stemmer raabte og kaldte og Dagslyset kastede sit klare Skær over alt og alle. Bag Skranken stod en Hotelkarl. Han dypede en Fjerpen i et stort Blækhus og skrev i Fremmedbogen.

Døren gik op og Værelset fyldtes. Jeg selv var forsvundet — det var, som saa jeg gennem et Slør tilbage paa Fortiden. Det var store Mænd, haardføre Mænd, der havde befolket denne By, og alle var de bevæbnede. De kom og gik, som det havde været deres Skik for mange Aar siden.

Der var noget, der syntes at have stor Interesse for dem alle. Hvad det var, kunde jeg ikke opdage, thi selv om der

Ambulancetelt

var megen Bevægelse, var det som et stumt Billede. Udover Hestetravet jeg havde hørt da det mærkelige Skuespil begyndte hørtes ikke en Lyd.

Døren sprang op, og hurtigere end det tager at fortælle det, vendte hver Mand i Stuen sig imod Aabningen med sin Revolver i Haanden.

Ind kom den største Mand jeg nogensinde husker at have set. Han løftede sin højre Haand, og hver Mand i Værelset respekterede ham og anerkendte ham som Føreren.

Han talte. Næppe havde han aabnet Munden inden et Skud sønderrev Stilheden og han faldt forover.

Alt blev mørkt. Billedet falmede bort. Det sidste jeg saa var Karlen skrive noget paa en Afrivningskalender. Et Kapitel af Vestens Skabningshistorie var afsluttet.

Jeg hørte atter Melodien. I min syngende Hjerne formedes Ordene:

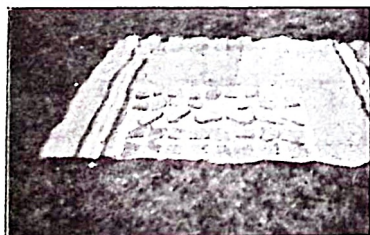
»Oh Suzanna, don't You cry for me,
I'm off to California
With my Banjo on my knee.«

Den næste Morgen undersøgte jeg Klaveret. Der var en stor Røtterede i det, og et Par fuldvoksne Pakrotter sprang ud — muligvis de havde spillet Halloj, muligvis den døde By havde levet igen. Saa meget mærkeligt sker i Storskoven.

Den fremmede rejste sig og gik. Uden God Dag eller Farvel. Vi saa ham aldrig igen, men han efterlod et varigt Minde.

Daddy Stein.

En god Frokost

Besøg paa Telefonhuset

SPEJDERLIV I SKS BILLEDER

»Søspejder-Slag«

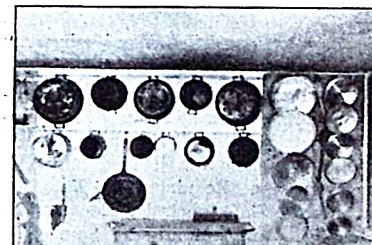
»Saa trækker vi«

»Palnatoke«

Fra Tropslokalet

I TURNERINGERNES TEGN

Vi afslutter her Beretningerne fra Foraarturneringerne.

Fra Lillebælt-Kolonnens Turnering

Til Turnering i Sydjylland.

I et meget mellemfornøjet Vejr, — sivende Regn og sorte Skyer —, ankom Troppene fra Kolding og Haderslev Lørdag d. 18. April til Fredericia, hvor Aftenen rundt i de gæstfri Hjem væsentlig var oplaget af at banke paa Barometrene, desværre med det Resultat, at Regnen næste Morgen styrtede ned i Spandavis, medens det tidligere havde regnet ganske almindeligt.

Naa, never mind, Turneringens Aabning blev trods alt meget festlig. Kolonnechef H. Kyster, Kolding, præsenterede Kolonnen for Præsidenten, Kolonneraadets Formand, Dommer Valenthiner-Brandt, Fredericia, der talte kort og manende. Og saa gik det med Faner, Kolonnestanderen og Tropsstanderne i Spidsen — samt ikke at forglemme: til Tonerne af »Fredericia Drengemusikkorps« first class-Orkester — gennem Byen til Eksercerpladsen, der fandtes i en Tilstand midt imellem en Mose og en Eng.

Det blev en mindeværdig Formiddag. Vore »Veteraner« nægtet nogensinde at have set saa vaadt et 100 Meter-Løb eller kastet med saa gennemfugtigt et Redningsreb. For ikke at tale om Stafetløbet, der blev en fuldstændig Vandpantomime. Som Kol-

dingfolkene skriver i et Referat i deres Tropsblad »Falketungen«:

Hvad var Soldatens Trængsler
i Natten klam og kold,
mod vor, da vi holdt Løb i Regn
paa Fredericia Vold.

Saa havde Altmulig- og Ordonnansmændene det meget hyggeligere. De var installeret i Ridehuset, hvor Regnen kun ydede et hyggeligt Akkom-

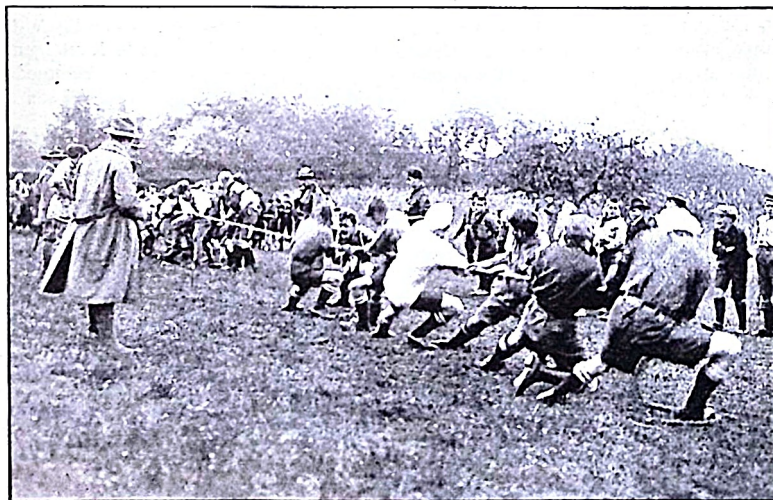
pagnement til Udregningen af Togruter i Midtjylland samt andre nærgaaende Spørgsmaal.

Tovtrækningen foregik i et Solstrejl mellem Byerne. Hil Haderslev! De gæve Sønderjyder trak først Fredericia over i en Haandevending for derefter at gentage Eksperimentet endnu hurtigere overfor Kolding.

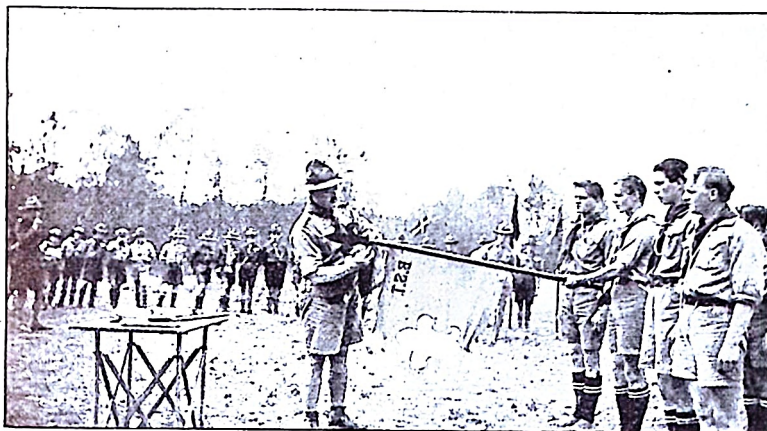
Efter en meget solid Middag rundt i Kvartererne fik vi Øje for den Kendsgerning, at det ikke regnede mere, ja, at Solen tilmed slog Flik-Flak i Signalthornene under en høj Himmel. Folgen var, at Fredericia, der under Formiddagens Regn havde lignet en luftbombarderet By under Verdenskrigen, nu atter blev folketom, blot med den Forskel, at vi nu kom til at bevæge os i et »Folkedav« paa Vejen ud til Hannerup Skov, hvor Eftermiddagens Konkurrencer skulde foregaa.

Naa, vi tog det selvfølgelig med Sindsro, at Ambulanceopgavens Benbrud m. m. samlede imponerende Mængder, selvom vi foretrak Skovensomheden under Forhindreingsløbet, der strakte sig over ca. 4 km og var — skal vi sige ikke lige at løbe til.

Lidt Statistik for Resultaterne: Hver Trop deltog med tre Hold à 5 Mand (hvert Holds sammenlagte Alder 80

Tovtrækning ved Lolland-Falster Divisionens Turnering

Da Birkerød fik Rævehalen

Aar), hvoraf Udtagningen til Enkeltmandskonkurrencerne skete ved Lodtrækning, medens Resten var Holdopgaver. Iøvrigt mødte Fredericia med 65 Spejdere og Ulveunger, Kolding med 31 Spejdere og Haderslev med 25.

Om Aftenen blev Spændingen udløst ved en fornuftig Spejderfest i »Købestævnet« Festsal.

Præsidenten uddelte her Præmierne, der væsentlig bestod af Standerplader, skænket af Dir. Lutzen, Fredericia. Hovedpræmien, nemlig i Forhindreingsløbet, tegnede Kolding sig for, medens Haderslev vandt Stafetløb og (ved Lodtrækning med Fredericia) Ambulanceopgaven, og Fredericia hjemførte Trofæerne for Spejderidrætternes samlede Resultat og 2. Præmien i Forhindreingsløb. Endelig vandt Haderslev som nævnt Tovtrækning. Præmierne i Enkeltmandskonkurrencerne var fordelt med 2 til Kolding, 2 til Fredericia og 1 til Haderslev.

Efter at Kolonnechefen havde talt for Fredericia, repræsenteret ved Stævnets Præsident, og Tropsfører Madvig, Haderslev, for Kolonnechefen, var den højtidelige Del af Festen forbi.

Resten af Aftenen var helliget et lille Bal, som ikke var kedeligt.

Spejderteknisk set maatte Turnerings Resultat selvfølgelig paavirkes af de daarlige Vejrforhold, men alt i alt har Kolonnen dog i sin udsendte Kritik kunnet spore Fremgang fra Kolonnens første Turnering i Foraaret 1924.

Det gælder særlig Ambulanceopgaverne, Forhindreingsløbet og Spejderfemkampen. Enkelte af Resultaterne, bl. a. i Signalering og Altmuligmandsopgaven, var endda overordentlig smukke.

Og saa var Turneringen først og fremmest præget af Kammeratskab og godt Humor — som for Resten alle »Lillebæltkolonnen«s Foretagender.

Kay Nissen.

Lolland-Falster Divisions Foraarsturnering.

Paa en Engstrækning under Skovnæs ud til den idylliske Maribo Sø samledes Fredag Formd. Spejdere fra Stubbekøbing, Gedser, Glentetroppen (Latinskoletroppen i Nykøbing F.), Guldborg og Maribo. Spejderne gik straks i Gang med at slaa Lejr op ad den lave Skraaning. Stedet var ideelt og laa passende langt fra Byen ved Sø og Skov.

Snart rejste Teltene sig og Flag og Standere udfoldedes i den lette Brise.

Ca. Kl. 10 kom Nykøbing Bytrops pr. Cykle.

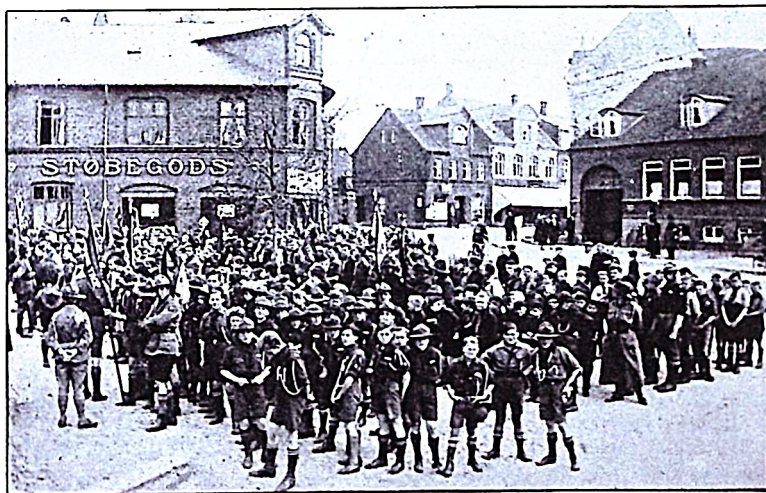
Snart var »Kømfurterne« i Orden og Middagsmaden over, og Maden smagte fortræffeligt i de herlige Omgivelser.

Paa Maribo Torv afholdtes Parade Kl. ca. 2½, hvorefter Fanemarchen Divisionschefen bød de fremmede Spejdere Velkommen, etc., hvorefter Turneringen erklæredes for aabnet.

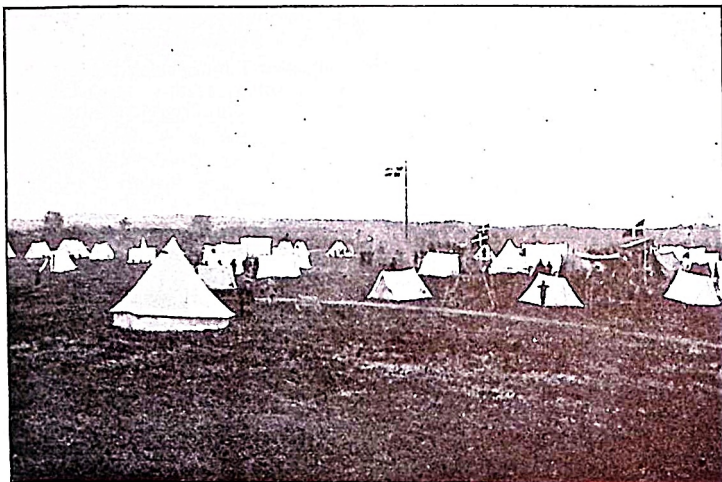
Derefter tog Spejderne i 4 Partier ud paa en Terrænleg dels pr. Tog, dels pr. Cykle. Desværre fik Vejrguderne Lyst til at lade det regne, saa de vendte hjem med vaade Trøjer. Resultatet: Stubbekøbing + Guldborg vandt.

Grundet paa Regnvejret maatte Lejrbaalet aflyses.

Lørdagen oprandt med straalende Sol, saa den egentlige Turnering (om Lørdagen var alt for Spejdere under 14 Aar) forløb i herlig Sol og Varme.

Fra Foraarsturneringen i Ringe

Fra Foraarsturneringen i Ringe

Dommerne, som bestod af de ældre Tropsførere og Divisionschefen, havde fuldt op at gøre — før Middag Orienteringsløb — efter Middag Kast med Redningsreb, Selvförbinding, Afstands- og Højdebedømmelse, Kortlæsning, Altmuligmandsopgave, 100 m Løb, 2 km Løb, Knob og Splejsning. Vi blev lige færdige til Aften og fik saa samlet Brænde til Lejrbaal og havde en meget vellykket Lejrbaalsunderholdning, hvori alle tog Del.

Søndag Formiddag var ligesaa straalende. Da foregik det egentlige Orienteringsløb, hvori var indlagt Signaler (modt. & afsendes), Sporing, Meldinger, Kortskitse, Brobygning over en Grøft, Rapport om Jernbaneulykke m. m., meget fornøjelig for Holdene.

Efter Middag blev Himlen overtrukket, men vi holdt dog Tørvejr. Saa foregik Signaler, Samarit i Hold (Dr. med. Muus var Dommer), Tovtrækning; herefter holdtes Hvile, hvorpaa Lejren blev afbrudt (hvilket ogsaa bedømtes).

Kl. 7 fandt Præmieuddelingen Sted. Divisionschefen oplæste Resultaterne og uddelte Præmierne.

Resultaterne blev:

Stubbekøbing vandt Turneringen m. 121 Points, hvorfor S. fik en Standerplade og Ret til at føre Divisionsfanen i det kommende Aar.

Glentetroppen, som deltog udenfor

Konkurrence, fik 108 P., Maribo Nr. 2 med 102 P. og Nykøbing Nr. 3 med 84 P.

I Lejrorden etc. fik Maribo 28 Points, Glenterne 25, Stubbekøbing 24, Guldborg og Nykøbing F. hver 20.

I Lørdagsturneringen: Stubbekøbing 70 Points, Glenterne 62, Maribo 55, Nykøbing 43, Guldborg deltog ikke.

I Søndagsturneringen: Stubbekøbing 19 Points, Guldborg og Nykøbing 16, Glenterne 15, Maribo 9.

Orienteringsløbet (Korpsets Rævehale) vandtes af Maribo 39, Guldborg 38, Stubbekøbing 32, Nykøbing gik ud og Glenterne deltog ikke.

Lejrbaalsunderholdning: Maribo 10, Stubbekøbing 8, Glentetroppen 6, Nykøbing 5, Guldborg deltog ikke.

Tovtrækning vandt Maribo.

Der uddeltes Standerplader til de vindende, et Tinbæger i Tovtrækning, Nykøbing fik en Opmuntringspræmie, fordi Troppen, kun nogle Maaneder gammel, deltog.

Derefter holdtes saa forskellige Taler, og den vellykkede Turnering sluttede, hvorefter de forskellige Troppe afrejste med Aftentogene.

Lejren var livligt besøgt af Maribo-nitter, men der var dog Fredag og Søndag mange fra Stiftet, som benyttede Lejligheden, bl. a. 40 Pigespejdere fra Nykøbing og Stubbekøbing.

Frederiksborg Amts Divisions Turnering.

Divisionen har i Dagen 7.—10. ds. afholdt sin aarlige Foraarsturnering. Det var den 6. Turnering under Divisionschef Th. Gelardis Ledelse og ligesom de tidligere blev denne holdt i Forbindelse med en Divisionslejr.

Torsdag den 7. ds.

Troppene ankom mellem 5 og 7 til Lejrpladsen, som var i Nordøstkanten af Ravnsholt Skov. Alle medbragte de gode, solide Telte — Birkerød bl. a. 9 af de amerikanske Telte fra Jamboreen — ialt 30 Telte.

I Tiden fra 11—12 startede Troppenes Roverhold til en 40 km Natturn med Bivouak. Turen skulde tilbagelægges indenfor 12 Timer, deraf 6 Timer i Bivouak.

Birkerød vandt med Hillerød og Helsingør som henholdsvis Nr. 2 og 3.

Fredag den 8.

Reveille Kl. 6½. Morgenparade Kl. 8. Tiden fra 8½ til 11 havde Troppene til endelig Indretning af Lejren, og det var mange baade solide og flinke Ting, Troppene havde færdige, da Dommerne Kl. 11 tog det første Skøn over Lejrindretningen. F. Eks. Hillerøds »Pind« og Birkerøds Tallerkenstativ. Nu gik Konkurrencerne Slag i Slag. Kast med Redningsreb, Splejsning og Besnøring, Signaler, Skattejagt, Nødhjælp. Hillerød og Helsingør førte an i Begyndelsen. Hillerød kæmpede jo for at beholde Æren fra sidste Aar, da de vandt Rævehalen. Træklattring bør særlig fremhæves, her vandt Hillerød, og den Smidighed »Kjøge« udviste, da han som et Egern røg op i det høje Bogetræ, var fænomenal. Ligeledes fortjener Grut og Vorbech fra Birkerød Rovers Ros for deres Løsning paa Slutningsopgaven for Spejdere over 17 Aar.

Endelig kom vi igennem de mange forskellige Konkurrencer til Dagens Clou — Tovtrækningen. Divisionen havde købt et Tov til Præmie, og dette blev nu indviet — efter Lodtrækning — af Ballerup og Birkerød. Holdets samlede Alder var 130 Aar, men Ballerup kunde ikke stille med mere end 128 Aar, trods det, at de fik Tilladelse til at tage 10 Mand paa Holdet i Stedet for 8. Birkerød vandt fint.

Nu kom der et Par spændende Kampe mellem Hillerød og Helsingør. Helsingør trak i Slutkampen Hillerød over

og skulde nu kæmpe med Birkerød om Nr. 1 Pladsen. Det var en usædvanlig god og lige Kamp, som de to Troppes her viste, men endelig — efter mange Anstrengelser — trak Birkerød Helsingør over Stregen og vandt saaledes Tovtrækningen. God Kamp, Helsingør og Birkerød.

Nu var vi færdige med Konkurrencerne for den Dag og Troppene spiste deres velfortjente Aftensmad.

Kl. 8,30 til 10,00 var der Lejrbaal og Ballerup og Hillerød konkurrerede i Lejrbaalsunderholdning. Derefter sang alle nogle Spejdersange og Kl. 10,15 sluttede vi af med »Kongernes Konge«.

Efter at Retraitten var blæst, startede Troppene til en 8 km Ordonnansopgave. Det var ikke Ballerups Skyld, at de ikke vandt i denne Opgave, men det var ganske godt præsteret, hvad de to smaa Ballerup Spejdere præsterede.

Lørdag den 9.

Lørdagen er i Divisionslejren gerne en Hviledag med faa Konkurrencer og Kampe i Haandbold o. lign. Saaledes ogsaa i Aar. Om Formiddagen var der Opgaver i Eventyrspil og Altmulighedsopgaver. I sidstnævnte skal Torfi fra Birkerød have Anerkendelse for sin Vægt, det maa glæde hans Fysiklærer at faa Vægten demonstreret. Ved Lejrbaalet havde Helsingør og Birkerød Lejrbaalsunderholdning og da disse var færdige med de 30 Min. obligatorisk Underholdning, gjorde alle deres bedste for at faa et Par fornøjelige Timer ud af det. Kolonnechef Rohde har en særlig faible for Spøgelseshistorier og den Maade, paa hvilken han kunde sige: »I det samme slog Kl. 12 dumpe Slag«, vilde have faaet Edgar Poe's Hjerter til at banke, om han havde hørt det. Hass Petersen fra Gentofte Rovers holdt en kort speech om Spejdersport nu og for 10 Aar siden, o. s. v. o. s. v.

Desværre tillader Pladsen vel ikke at beskrive, hvad der foregik om Natten mellem den 9—10 Maj det Herrens Aar 1925, men naar Spejdere fra Divisionen for Fremtiden tænker paa: Krigserklæringen med de blodige Fingre — Moccasinmanden — Hofners Opfindelse til Alarmering — Hornet paa Flagstangen og last not least — TERMINOLOGI —!!! vil de faa sig en sund Latter.

Søndag den 10.

I Løbet af Formiddagen blev den endelige Bedømmelse af Lejren taget og Kl. 2 var Lejren brudt af og Turneringen endt for i Aar; Resultat blev: Birkerød vandt efter en haard Kamp Rævehalen med Helsingør og Birkerød staaende lige som Nr. 2. Ballerup Nr. 4. Frederiksværk Trop havde ikke deltaget i Lejren for Turneringens Skyld, da det endnu er en ganske ny Trop, men det var en fiks lille Trop at se paa og den var altid præcis til Stille-tiderne, næste Aar har de vist Brug for nogle Sølvplader i Frederiksværk.

Bedey.

Skjalm Hvides Divisions Foraarsturnering.

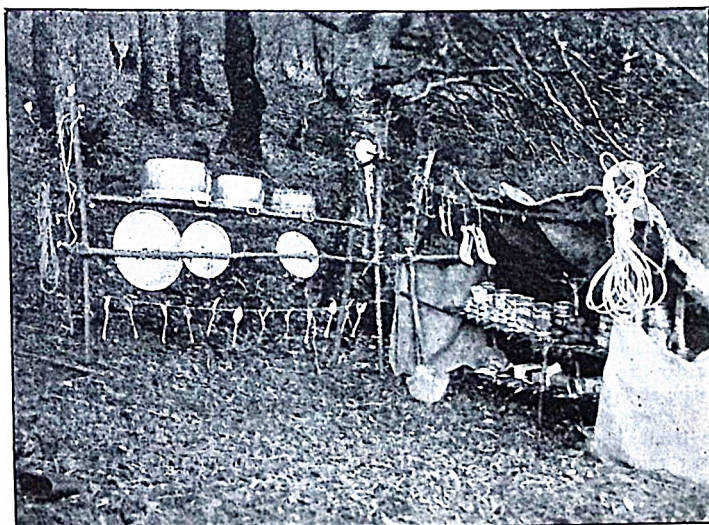
Hvor Herregaarden Kongsdal hæver sine røde Bygninger op over Træerne, holdt Skjalm Hvides Division sin Foraarsturnering i Dagene den 8. 9. og 10. Maj.

Stævnet var begunstiget af et ualmindeligt godt Vejr, der faldt ikke en Draabe Regn, undtagen en Byge Fredag Nat. Torsdag Aften ankom Troppene fra Ringsted, Stenlille, Holbæk, Borup, Tølløse, Kalundborg og Jyderup til Lejren. Fredag Morgen aabnede Hr. Pastor Lerche Turneringen og meddelte, at da den forrige Divisionschef, Brygger O. E. Andersen, Holbæk, var forflyttet til Holstebro, var der foreløbig ingen Chef,

men en Divisionsledelse, bestaaende af Pastor Lerche og Skolebestyrer Tyge, Stenlille. Derefter begyndte Turneringen med Gymnastik, hvor Ringsted, Kalundborg og Jyderup deltog. Ringsted blev Nr. 1 med 10, Kalundborg Nr. 2 med 7 og Jyderup Nr. 3 med 5 Points. Siden var der Udholdenhedsgang (Stenlille Nr. 1), Lassokastning (Borup Nr. 1), Lejrslagning (Stenlille Nr. 1). Efter en Frokostpavse var der Femkamp (Ringsted og Jyderup Nr. 1), Samaritergerning (Ringsted Nr. 1) og Stafeløb (Stenlille Nr. 1). Borup fik 1. Præmie for Lejrorden. Om Lørdagen afholdtes ingen Turnering. Søndagen var den mest spændende Dag, nemlig den Dag da Orienteringsløbet foregik. Der deltog ialt 13 Hold (Jyderup Nr. 1). Om Søndagen var der Radiokonzert i Lejren, der var opstillet Radio fra Uggerløse Maskinfabrik, og der hørtes fra København og Malmø. Efter Lejrens Nedbrydning var der Præmieuddeling paa Kongsdal. Kammerherreinde Estrup trakterede med The og Kager. Stenlille blev Nr. 1 med 171½ Points og fik en Rævehale, Ringsted Nr. 2 med 169½ Points. Efter der var udbragt Leveraab for Godsejere, Kammerherre Estrup og Frue og Divisionsledelsen drog alle Deltagerne hver til sit, alle enige om, at det var nogle dejlige Dage der var tilbragte paa Kongsdal.

Johan Kretzer.

Jyderup.

Inds. af Skipper Klements Trop

Redigeret af G. Honnens de Lichtenberg, Willemoesgade 54, København, Telefon Ø. 3529 y.
(15. Juli—15. August: Bispensgade II, Aalborg).

Søspejderdivisionen.

Formand for Divisionsraadet: Kaptajn K. V. Hoyer, Gl. Kongevej 80, V. Telef. Vester 3356.

Divisionschef: Søjtnant K. Dahl, Fiskeriinspektionsskibet »Diana«, Brevpostkontoret, København K.

Til Troppene under Søspejderdivisionen.

Paa Grund af Divisionschefens Udcommando har muligt ikke alle Troppene modtaget de paa sidste Divisionsraadsmode bestemte Sikkerhedsregler for Sejlads m. v.

I den Anledning indskærper Forretningsudvalget følgende:

Tropsraadene har det fulde Ansvar for, at de af den paagældende Trop benyttede Fartøjer er i fuld sødygtig Stand, at der altid er en søkyndig Fører og det fornødne Mandskab om Bord, at Fartøjerne aldrig overbemandes samt at det fornødne Redningsmateriale altid er tilstede (muligt manglende Redningsbælter kan rekvireres ved Divisionen.)

Husk den gamle Regel: At forebygge er bedre end at helbrede!

Med Spejderhilsen

K. V. Hoyer.

Københavns I. Trop.

Troppen har, foruden det egentlige Spejderarbejde, slidt godt i det med Klargøringen af »Gringo«, og den 24de Maj hejstes Standeren og Fartøjet fik Station udfor Hellerup Lystbaadehavn.

Troppen har erhvervet sig en ny Slæbjolle til »Gringo«, Gigen fra Roskilde er transporteret til København, den vil hurtigst mulig blive istandsat og derefter udgøre en værdifuld Forøgelse af Troppens Materiel.

1. Pinsedag var foruden »Gringo« de to Hvalbaade ude i Sundet, alle Fartøjer samledes til Frokost i Strandmølle Bugten, ialt 25 Mand. Den ene Hvalbaad blev roet til Skovshoved, hvor den med Tropsraadets Tilladelse

skal benyttes af Skovshoved Trop i Sommer. Den anden Hvalbaad fik Station i Hellerup Havn.

7 af Troppens Spejdere er for Tiden i Gang med II Klasses Prøven, Artillerimester Bruhn fungerer som Censur.

O. Schou Christensen,

Tropsfører, Grenaaegade 3, Ø. 2203 y.

Skovshoved Søspejdertrop.

Maj Maaned er gaaet med energisk Arbejde for at faa »Willemoes« gjort klar. Ved Maanedens Slutning var den ikke helt klar, men dog saa vidt, at vi kunde rigge den til med Pinseturen for Øje.

Efter at have taget Vand om Bord o. l. lettede vi 1. Pinsedag Kl. 11 Fmd. Turen gik først til Nordre Rose og derpaa Nord over til Hveen, og vi ankrede op Syd for Helsingør. Badning. Paa Grund af det urolige Vejr vilde vi ikke ligge udfor Kysten om Natten og gik derfor ind i Helsingør Havn. Her traf vi »Gry« og havde det om Aftenen hyggeligt sammen med dens Besætning.

Kl. 2,45 purrede Drengene ud for at se Solopgang over Kullen. Spad-

seretur Nord for Kronborg, derefter til Køjs igen.

2. Pinsedags Formiddag: Klargøring om Bord — Landlov. Kl. 11 lettedes; Turen gik Øst om Hveen; ved Klampenborg hilste vi paa »Gringo«. Ved Bøje Kl. 5 Eftm..

Aage Broby,

Tropsassistent. Strandvej 295, Chl.

Til Københavns I. Trop.

Hermed den hjerteligste Tak for Til-ladelsen til at laane en af Troppens Hvalbaade.

For Skovshoved Søspejdertrop.

Aage Broby,

Tropsassistent.

I. Svendborg Trop.

Troppen bestaar for Tiden af 1 Tropsfører, 1 raadgivende Fører, 2 Patruljeførere og 15 menige Søspejdere. Troppen ejer en 9½ Tons Lodsbaad »Asra« samt en 14 Fods Slæbjolle.

Beretning for April og Maj.

Kort efter Paaske begyndte Troppen med Arbejdet paa Troppens Baad »Asra«, og de 2 Patruljer arbejdede skiftevis paa Baaden hver anden Dag, indtil den var færdig midt i Maj Maaned.

Torsdag den 23. April (St. Georgs-dag), samledes alle Spejderne paa Navigationsskolen, hvor Tropsføreren oplæste Spejderbudskabet, derefter aflagde alle Søspejderne Spejderløftet. Kl. 9 drog vi samlet til Hotel »Svendborg«, hvor der var arrangeret Spejderfest mellem Landspejderne, Søspejderne og Pigespejderne. Der var først fælles Kafebord og derefter et Par Timers Dans.

Tirsdag den 19. Maj hejstes Kommandoen paa »Asra«. Fra Tropsraadet var mødt Hr. Fabrikant Irgens Hansen. Efter at Flag og Stander var hejst, holdt Fabrikant Irgens Hansen en Tale for Spejdersporten, Tropsføreren en Tale for Kammeratskabet ombord, og den

•Willemoes•

raadgivende Fører, Navigator Poul Schmidt en Tale for Troppens Fartøj »Asra«.

Torsdag den 21. Maj.

Aarets første Sejltur som gik til Rudkøbing. Turen forløb storartet. Formiddagen gik med Tovværksarbejde, om Eftermiddagen var der fri og Landlov i Rudkøbing.

Søndag den 24. Maj.

havde Tropsførereren sammen med 1. Svendborg, 1 Svendborg senior og 1. Thuro arrangeret Øvelsen fra Søspeg-

dernes Førerkursus i Paasken som en Konkurrenceøvelse mellem de fire Troppe. Søspegdertropsførereren var Øvelsesleder, og Landspegjdernes Tropsraadsformand var Dommer. Der var udsat 2 Standerplader for de 2 bedste Troppe. 1. Svendborg senior blev Nr. 1 og Søspegjderne Nr. 2 (Søspegjderne blev, da Tropsførereren var Øvelsesleder, ført af ældste Patruljefører Ingvar Andersen).

Lordag den 30. Maj, Pinsetur til Korsør. I Pinseturen deltog foruden Trops-

førereren og Navigator Poul Schmidt, 9 Søspegjdere. Vi lettede Lordag Aften Kl. 8 med sydvestlig Kuling, og ankom efter en god Sejlads til Korsør, Søndag Morgen Kl. 2. Vi var i Korsør til 2. Pinsedag. Kunde paa Grund af Vindstille ikke lette før Kl. 12 Aften. Vi fik imidlertid ikke megen Luft, saa vi var ikke hjemme før 3. Pinsedag Kl. 10 Aften, men havde haft en herlig Tur.

Niels Christensen.

Tropsfører.

Møllergade Nr. 46, Telf. 487.

EN SAMTALE MED DANMARKS FØRSTE PATRULJEFØRER

OVE HOLM UDTALER SIG OM DANSKE SPEJDERE. — SOMMERENS FYNDORD.

Vi opsøger Ove Holm under Københavns Divisionens Foraarsturnering paa Jamboreesletten. Han er ikke helt nem at finde. Søger man ham ved Hovedkvarteret, faar man den Besked, at han er »ude i Terrænet«, og søger man ham »ude i Terrænet«, er han for nylig set paa Sletten.

Langt om længe faar vi dog Fingre i ham.

— Lad os sætte os her! foreslaar jeg og skal i min Iver lige til at anbringe mig midt i en sjasket Mosesump.

— Lad os saa hellere sætte os her! smiler den praktiske Ingeniør og peger paa en mere tør Plet.

Vi falder ned mellem dugfriske Græstraar og gyldne Mælkebøtter!

Krydsforhøret begynder.

— Mens vi nu er her paa »det historiske Sted«, maa vi høre lidt om »Jamboreen«!

Ove smiler og ryster paa Hovedet. Jeg læser i Smilet, at han snart er ked af at blive interviewet om denne »verdenshistoriske« Begivenhed, hvorpaa Journalister og Spejdere i skøn Forening har tygget Drøv det sidste Aars Tid. Jeg synes dog ikke, at »Manden for det hele« skal slippe helt udenom, og stiller Spørgsmaalet lidt klarere:

— Hvordan var du til Mode, 24 Timer før Jamboreen aabnedes?

— Da var alt i Orden. Jeg havde for saa vidt ikke mere at gøre. Jeg havde nu kun at gaa rundt og se de andre hænge i med andre Ord: alt var i Gang.

— Og 24 Timer efter at Jamboreen sluttede?

Ingeniør Ove Holm

Ove smiler.

— Da tog jeg pr. Bil op til Tisvilde — for at blive fri for alle de Mennesker .. jeg havde jo daglig været omgivet af Tusinder

— Hvordan var Drengene i »den første Patrulje«, som du jo var med i?

— De var hundeangste for at ligge i Lejr Bare vi horte nogle Mænd fløjte i Nærheden, troede vi, de ville os til Livs. Men ellers var de for Resten gode nok!

— Din mest spændende Oplevelse som Spejder?

— Det var oppe i Lapland, hvor det efter 1½ Times Forløb lykkedes

mig, at faa et Baal ud af en lille Glød, vi havde fundet under en Sten.

Ove tager min Blyant og ridser en Skitse op, mens han roligt fortæller videre. Jeg lytter i Spænding til hans Laplandseventyr.

— Naa, vi maa videre, afbryder jeg og hugger Blyanten ud af Haanden paa ham. Hvad mener du om Nutidens danske Spejdere?

— Jo — Drengene — altsaa dem paa 12—15 Aar — er intelligente og kvikke — i al Almindelighed bedre end jeg har truffet dem i noget andet Land — men efter 16 Aars Alderen er de som oftest »forfærdelige«. Det er, som om de gaar rundt og morer sig over at se stærke ud — de bugner af Kræfter — og vil gerne ryge for dog at vise Folk, at de ikke er helt Drengelængere — de har Snadden eller Cigaretten hængende i Mundvigen, da de jo ikke godt kan gaa rundt med et Skilt paa Maven, som fortæller, hvor gamle de er. Naturligvis er der Undtagelser —, men dette er desværre mit Hovedindtryk.

— Hvad mener du om de store Lejre contra de smaa?

— Tja — Jamboreen var jo en Oplevelse — men de smaa Lejre er nu alligevel de bedste! Jeg har mine bedste Spejderminder fra en lille Patruljelejr ved Kullen

— Saa skal jeg til Slut have dig til at give mig Sommerens Fyndord!

— Skriv:

de smaa Lejre er nu — trods alt — de bedste!

G. J.

Ved I hvad, Ulveunger! Spejderne faar saa tit Historier fra fremmede Lande, og derfor synes jeg, at I ogsaa skulde have en lille Fortælling fra den store Verden. Det gode ved den er, at den er sand, for min Far har selv fortalt den, og her er den:

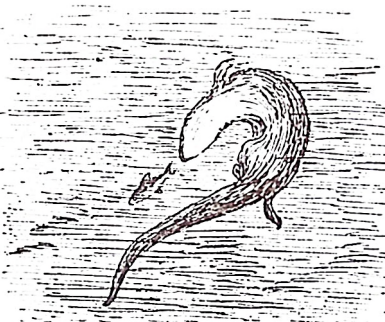
En Odderhistorie.

»Peter« og jeg mødtes for første Gang en Morgen paa mit Kontor i Bangkok. Det var en lille Odderunge, som et Par Siamesere bragte med for at slaa en Handel af. Jeg købte den og satte den i Pleje hos min Kineser-boy«. Et lille Hundehus blev lavet, og der tilbragte den sin første Tid under stor Interesse fra de omkringboende Indfødtes Side.

Den blev straks døbt »Peter«, og i Løbet af kort Tid voksede den sig stor og blev ganske tam, saa tam, at den kunde gaa løs. Baade »boy'en« og jeg gav os nu meget af med den. Vi blev Dag for Dag bedre Venner, og snart var den hengiven som en Hund. Naar »boy'en« om Morgenen kom ind for at vække mig og sørge for mit Tøj, fulgte den med ham og hoppede op i min Seng for at blive kælet for. Det blev snart en Morgenhilsen, vi begge glædede os til. Naar jeg saa var færdig og gik til Forretningen, der laa ved Menamfloden, fulgte den mig i Hælene der hen, og efterhaanden var det blevet en Vane, at vi først gik ned til en lille Flodarm, hvor »Peter« fik sig en Svømmetur og lærte at fange Fisk. Inden længe var han en Mester heri, og morsomt var det at staa der med »Peter« ved min Side i en Snor og se Fiskene svømme rundt i det klare Vand. »Peter« fulgte dem ivrigt med Øjnene, og i samme Øjeblik jeg loste Snoren, var den paa Hovedet i Vandet. Nu fulgte der en interessant Jagtscene. Som en Pil forfulgte den Fiskene; ved et Slag med sin Hale forandrede den utrolig hurtigt Retning, snart svømmede den paa Siden for derpaa pludseligt at vende sig om paa Ryggen og med et kraftigt Bid fra neden op at gribe sit Bytte og bringe det paa Land.

Saa gik vi hen paa Kontoret, hvor »Peter« dosede lidt for derpaa at gaa ud paa egen Haand.

Lige overfor min Bolig laa Hotellet, hvor vi indtog vore Maaltider, og Gongonen her maa den have lært at tyde som »Mad«, thi ikke sjældent hændte det, at »Peter«, saa snart han hørte den lyde, stillede ovre i Spisesalen for lige som en Hund at sætte sig paa Bagbenene ved de forskellige Borde og tigge.

»Peter« fisker

I Hotellet var der et Bassin med Guld fisk, den Fristelse kunde »Peter« ikke staa for; første Gang, han saa det, var han oppe og nappe sig en fed og lækker lille Fisk, men det blev ogsaa sidste Gang, han gjorde det, for han fik en Omgang Prygl, og den glemte han ikke. Selv om Naturen en Gang imellem gik over Optugtelsen, og den tog sig en Tur i Bassinet til Skræk for de arme Guld fisk, saa rørte han dem aldrig senere.

Efter Kontortid tilbragte vi Danske en Times Tid, dosende i magelige Liggestole ude paa Verandaen, omgivet af et til Tider besynderligt Menageri. Et Par smaa Krokodiller stod tojret som Lænkehunde, nogle mødte op med Aber eller Papegøjer, og jeg med »Peter«, der kælent lagde sig til Rette paa min Mave.

Af og til fik »Peter« Udvé og tog paa Langfart flere Kilometer op ad Floden, og ofte har Siameser Fiskere, der

kendte den, truffet den legende med de vilde Oddere; men faa Dage efter laa den atter i sit Hus.

En stor Spasmager maa »Peter« have været, thi undertiden hændte det, naar den kom ned til Floden og opdagede, at Siameser-Kvinder var ude at vaske — hvilket foregik ude i Floden saa langt ude, at Vandet gik dem til Bælttestedet — at den da kunde finde paa at hoppe ud et godt Stykke højere oppe i Floden for saa pludselig at dukke op for Næsen af en intetanende Vaskerkone, der med et Skrig tumlede rundt i Vandet.

To Slags Fjender havde »Peter«. Den første var de mange omstrejfende, herreløse, skabede Hunde. »Peter« kendte Faren og var meget forsigtig, men skete det, at een af disse overraskede den, ja saa gik den vilde Jagt. »Peter« løb alt, hvad den kunde, men Hunden var hurtigere, og saa snart »Peter« mærkede, at den var ved at blive indhentet, smed den sig pludselig om paa Ryggen. Hunden, der ikke var i Stand til at standse, fortsatte Farten, for et Øjeblik efter at være over »Peter«, men dette var kun, hvad denne havde beregnet, for i samme Nu kastede den sig fra neden op og søgte i et kraftigt Bid at hænge sig fast i Hundens Strube, om den fik rigtigt fat; eller jeg ikke naaede at lægge mig imellem.

Den anden Fjende var de Indfødte, der søgte at fange den for at gøre Forretning med den. Flere Gange prøvede Tyve at stjæle den, men det var ingen Spøg for fremmede, han var sandelig ingen Kujon i et saadant Tilfælde, altid kampberedt, og hans Modstandere vidste, hvor frygteligt hans Bid var; det havde hidtil reddet ham. Men en Nat blev der en forfærdelig Hylen og Skrigen nede ved »Peters« Hus. Der var Tyve paa Spil for at stjæle den, og inden »boy'en«, Vagtmanden og jeg kom der ned, var en drabelig Kamp udkæmpet. »Peter« havde bidt mandeligt fra sig at domme efter de skingrende Menneskehyl, men til Gengæld havde de indfødte Tyve — inden de flygtede — desværre set Lejlighed til at skamslaa den. Da vi kom der hen,

løb den rundt ved sit Hus, Underkæben var fuldstændig knust, dens ene Øje ganske ødelagt, saa den næsten ikke kunde se, og da jeg forsøgte at tage den op for at hjælpe den, vilde den ogsaa fare paa mig, saa vild var den lille Stakkel af Smerte. Jeg trak min Revolver, men da det kom til Stykket, kunde jeg ikke faa mig til at skyde min lille trofaste Kammerat, gennem 1½ Aar. Jeg gav »boy'en« Revolveren og gik. — Et Øjeblik efter lod det Skud, der gjorde Ende paa »Peter's Lidelser. Hvor savnede jeg min lille fornejedige Kammerat. — Venskabet mellem Mennesker og Dyr bliver ofte langt inderligere ude i Østen, hvor disse i høj Grad er henvist til hinandens Selskab, dels fordi der er saa faa hvide, og dels fordi Afstandene mellem menneskelige Boliger ofte er saa stor.

Mus.

I. Kbh. Div.s Ulveturning.

Lørdag Aften den 30 Maj ankom c. 100 Ulveunger med Førere til Tokkebøgn og slog Lejr ved »Dentegaarde«.

Allerede Kl. 6½ Søndag Morgen blev de arme Kokke purret ud, Drengene kunde sove en halv Time længere, men saa var ogsaa deres Fred forbi; og nu gik det Slag i Slag med Vask, Paaklædning, Legemsøvelser, Teltorden, Morgenmad o. s. v. indtil Morgenparaden Kl. 8½. Saa gik Flaget til Tops, fulgt af blanke Drengøjne, ombølget af glade Drengestemmer.

I Turneringen deltog 6 Flokke, og Konkurrencerne begyndte Kl. 9 med et Forhindringsløb, bestaaende af 6 Opgaver. Hver Flokfører havde valgt en Leder til sin Bande, de øvrige Drenge blev udtaget ved Lodtrækning. Der blev taget Tid ved Starten, og hændte det, at en Ulveunge ikke kunde klare en af Opgaverne, ja, saa maatte han pænt vente 5 Minutter, og bagefter gjaldt det om at skynde sig for at indvinde den tabte Tid.

Den første Opgave var praktisk Knobbinding: en Bunke Kvas skulde bindes sammen med et tykt Reb. Ve den, der havde for mange Tømmelfingre! Saa blev en Melding læst to Gange op for Drengene. De gentog den og fortsatte derpaa til næste Post, hvor de fik en lille Forbindspakke udleveret. Den skulde aabnes efter alle Kunstens Regler, og en elegant Fingerforbinding læg-

test

ges. Naar det var heldigt overstaaet, skulde en Arm bindes op med deres Tørklæde. Derefter fik de Nord udpeget og skulde saa finde ud af, hvor f. Eks. Øst var. Næste Opgave bestod i at gøre Rede for Navnene paa nogle Blomster, som blev vist dem, og at finde en Bøg, en Eg og en Birk. Ved næste Post skulde Meldingen afleveres, og derefter gjaldt det om, saa hurtigt som muligt, at finde tilbage til Startstedet, ad en anden Vej end den, de lige havde tilbagelagt. (To fremmede Flokførere ledsagede hver Bande. De skulde bl. a. passe paa, at Drengene ikke gik vild). Løbet fuldstændtes i Torden og Regn, og alle Drengene ankom godt og vel til Udgangspunktet. Det var en nydelig Præstation. Drivende vaade var de, og livlige Af- og Paaklædningsscener udspillede i Lejren. — Løbet blev vundet af 1. Ordrup Flok.

Saa kom Tovtrækningen. Den gik aldeles udmærket. Drengene var fulde af Alvor og Energi og holdt troligt ud til det sidste.

4. By (med hvem Danmarksholdets Træner havde arbejdet nogle Gange) gik af med Sejren.

Lejrbaalsunderholdningen blev vundet af 1. Ordrup Flok, der havde et meget morsomt Radionummer paa sit Program. Drengene optraadte, uden at Flokførerne blandede sig i det: de skiftedes til at dirigere, og det gik udmærket. Fra 12—2 var der Middag. Eftermiddagen gik med en Øvelse, og bagefter smagte Aftensmaden rigtignok, thi »uden Mad og Drikke duer Helten ikke«. Saa blev Flaget strøget, »Fra Himlen er du faldet —« sang Drengene, medens den røde og hvide Dug langsomt gled ned. Dagen sluttedes med et gemytligt Lejrbaal med Inger Væver som Leder. Kl. 9½ sendtes de trætte Ulveunger til Køjs, men Førerne blev endnu en Tid siddende ved Baalet, hvor Dagens Begivenheder blev drøftet og kritiseret.

Mandag Formiddag afholdtes en Øvelse, der var arrangeret af »Bagheera«. Den gik godt og fornøjeligt. Efter Middag blev Lejren brudt. Kl. 2½ blev Flaget taget — Turneringen var forbi. I »turn-out« (Lejrorden, ulvemæssig Optraeden o. s. v.) var det egentlig 2. Absalon, der stod bedst: men da de grundet paa forskellige Uheld kom et Kvarter for sent til Præmieuddelingen, blev Prisen givet til 1. Ordrup Flok, der ellers stod som Nr. 2.

I den samlede Turnering var 1. Ordrup Flok Nr. 1, 1. Øbro Flok Nr. 2.

Det havde været en yderst vellykket Lejr, men der var ogsaa gjort et stort Forarbejde og afholdt mange Førermøder for at opnaa et godt Resultat. Flere fremtidige Flokførere deltog i Lejren for at studere Ulvelivet med »Hathi« fra »Vedels Egne« som Teltleder.

Vejrguderne havde ganske vist ikke været helt venligt stemte, men hvad skader det raske Ulveunger? Saa blev der da Anledning til at lære, hvordan man tørrer Tøj under ugunstige Omstændigheder. Selv nogle Forældre havde virkelig vovet sig der ud. En Tak fortjener de flinke Ordrup Spejdere, der hjalp til med det groveste Arbejde i Lejren (hver Flok havde 2 Spejdere til Hjælp). — Hensigten med Lejren var, at øve Drengene i Ulvesport og samtidig give de ny Førere et lille Begreb om Lejrliv, inden de drager i Sommerlejr med deres Drenge. Der er vist ingen Tvivl om, at Divisionen naaede sin Hensigt!

Mus.

ET RIM

En rigtig Spejder med
godt Humør
IRMA Margarine paa
Maden smør.

Kolding Musikhandel

Torvet — Telefon 277

Signalhorn, Trommer,
Fløjter o.s.v. for Spejdere

Til Damme

og Bassiner haves store, meget smukke
Guldfisk samt flere Arter billige Koldt-
vandsfisk. Særskilt Akvarieværelse med
mange sjældne Tropfisk forefindes. —
Stort Udvalg i Kanariehunner til Hæk.
Alt til Fugle- og Fiskepleje føres.
Willumsens Fugle og Akvariehus
Østerfarimagsgade 45. — Telefon Øbro 2550.
Forespørgsler — Svarporto.

Radio Ladestation

N. BALLING & SØN

DRONNINGENSGADE 48, BGB.

Telefon: Amager 3132 v

Opladning og Reparation af
Akkumulatorer af alle Typer.

Batterierne afhentes, prøves for
Syrevægtfylde, oplades og bringes
med 1 Dags Varsel.

Cloëttas**Chocolade**

faas overalt
Fineste dansk Fabrikat

Fra I. Juli til 15. August: FREDENSVEJ 61, CHARLOTTENLUND

Kære Spejdere!

I har vel læst Artiklen om »Somme-
rens Billedbog«? Ellers maa I gøre
det nu! De allerfleste af jer har vel
et Fotografiapparat, som I tager med
paa Turen. Naar I kommer hjem og
har fremkaldt Filmene, vil der sikkert
være nogle Billeder imellem, som vil
kunne more jeres Kammerater ud over
Landet. Send dem ind til Redaktionen
— saa snart som muligt — *senest den
10. August* — og vær saaledes med til
at faa et pragtfuldt Septemhernummer
sat op. Det er ikke Gruppebilleder, vi
bryder os om — selv om I kan være
meget pæne at se paa! — men smaa
morsomme Situationer eller smukke
Landskaber. Vi udsætter en fornem
Bogpræmie til den, der indsender de
bedste Fotografier (mærket »Somme-
rens Billedbog«) inden 10. August.

Men selv de, der ikke fotograferer,
kan være med i Sommerens Opgave,
idet vi udsætter en lige saa flot Præ-
mie til den Spejder, der indsender den
bedste Beretning om Troppens Tur —
men (og glem ikke dette *men*): den
maa ikke indeholde over 350 Ord! Alt-
saa: fat jer i Korthed.

Venlig Hilsen! — God Fornøjelse i
Sommerferien! Husk Kameraet og
Penkalkaen!

Redaktøren.

Spm.:

Vil De svare os paa følgende?

- 1) Bliver der nogen Korpslejr i Aar?
- 2) Hvordan bliver Vejret under den,
hvis der bliver nogen?
- 3) Hvorfor bruger De ikke Horn-
briller og Fyldepen?

Ærb.

2 Ørne.

Svar:

- 1) Nej — i Aar maa Troppene ud og
opleve »de smaa Lejres« Poesi.
- 2) Et saa genialt Spørgsmaal kan vi
umuligt besvare. Det har gan-
ske taget Vejret fra os.
- 3) For at I skal have noget at være
nysgerrige efter!

Spm.:

Kære Hr. Redaktør!

Vil De ikke sige mig, hvordan det
kan være, jeg først faar Bladet den 15.
Med Spejderhilsen!

En Norrejylland.

Svar:

Jeg ved det ikke. Bladet ligger færdig-
digtrykt den 1. Spørg din Tropsfører

Rettelse.

Norrejdske Division har flere Spej-
dere end opgivet i Styrkelisten i Maj-
Nummeret. Der findes ialt 748.

KONDITOR

HENNING KLENZ — TORVEGADE 32 — AMAGER 4423

De bedste Kager, Chocolader og Desserter

BRINGER OVERALT I BYEN

Spm.:

Kan Spejdernes Magasin ikke oplyse mig om, hvorledes jeg skal faa fat i det ungarnske Jamboree Hefte af Tegneren »Marton«.

Eller kunde Magasinet maaske skaffe mig eet Eksemplar.

Helge Møller,

Cumberlandsg. 14, København, S.

Svar:

Du og alle andre, der ønsker at eje det smukke ungarnske Jamboreealbum, skal snarest skrive til Kontoret: Bornholmsholmsgade 1, Kbh. Der vil vi saa samle Bestillingerne og lade dem gaa samlet videre til Ungarn. Paa den Maade kan vi vente at faa det til nedsat Pris.

J. H.

Spm.:

Til Redaktøren.

Er Nr. 1 fra venstre, første Billede i »Da Svend blev Spejder«, ikke Sangeren fra Lejrbaalet?

X. P. Q.

Svar:

Jø!

Spm.:

Hvad er rigtigst, hurtigst og mest praktisk ved Morsesignaler med Flag, at svinge Flaget til samme Side, halvt ned for Prik og helt ned for Streg, eller at svinge Flaget til den ene Side for Prik og til den anden Side for Streg. Jeg har prøvet at løse Spørgsmaalet ved Øvelse i begge Dele, men ikke faaet tilfredsstillende Svar.

Hvilken af de to Maader anvender Militæret?

Svar:

I Danmark bruger Militæret at svinge Flaget 90° til højre for Prik, til venstre for Streg. Den anden Metode er engelsk, amerikansk m. m. Fordelen ved vor Metode er, at den er lettere synlig paa lange Afstande, den synes altsaa at være mest praktisk. Hvad Hurtigheden angaar, bliver den omtrent den samme ved begge Metoder.

SMAA FIKSE LEJR-ARBEJDER

Skal man have noget fornøjeligt ud af en Standlejr, gælder det om at gøre sig det saa behageligt som muligt, og mange forskellige Smaaarangementer kan tjene hertil.

Vi bringer i Dag Anvisning paa nogle enkelte Arbejder, der muligvis kan give paa flere.

1 og 2 er Lysestager. I 1 anbringes Lyset i en Papirstrimmel, der klemmes ned i Spalten paa en kløvet Gren, der derefter slaas i Jorden. 2 viser en Lysestage lavet af en 3-delt Gren.

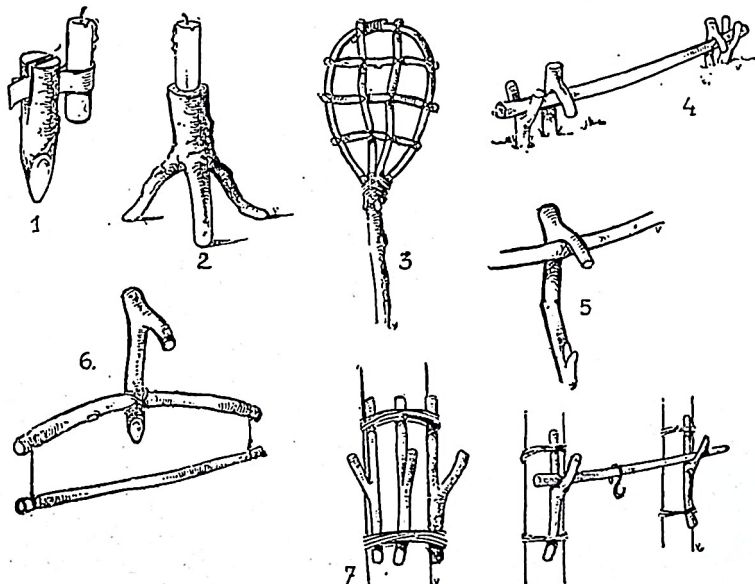
3 er en Tæppebanker, der anvendes til Bankning af Tæpperne, naar de har

været til Luftning og skal ind i Teltet igen.

4 viser en Dørskraber, hvorpaa man renser Støvlerne i snavset Vejr, og 5 angiver, hvordan man bruger en Krog-gren til at hænge Gryden over Baalet.

For at anbringe Tøjet inde i Teltet kan det være praktisk at lave en Tøj-bøjle (6), der kan hænges paa en Snor under Tagryggen, hvis man ikke foretrækker at lave en Knagerække paa Teltstangen (7).

Endelig viser vor sidste Tegning et Stativ, der kan bruges til at hænge Kogegrejer, Krus ell. lign. paa.

J. F. Wied
Banegaardsgade, Aarhus.
Telf. 851.
Spedition
Assurance - Toldklarering
Specialitet: Flytteomnibusser

Amerikansk Iscream - Fryseri.
Onsgaardsvej 3.
Telefon Hellerup 1263.
1ste Kl. Is-Anretninger til Selskaber.
Eneforhandler af Is i Jamboreelejren.
Leverance til Skole- og Spejderfester.

Alt Aluminiumsudstyr
til Spejdere: Kogegrejer, Drikke-bægere, Sæbeetuier m. m.
bedst og billigst
Specialforretningen
Hjørnet af Munkeg. og Klosterg.
NB. Udenbys Ordre
ekspederes omg. **Aarhus**

Spejdere! Benyt
Frederiksens Vaskeri,
Smedegade 84, Horsens - Tlf. 1459

Praktiske og holdbare Telte.
Kombinerede Telte.
Tagtelte til at dele danner 2
Spejdertelte.
Praktiske og holdbare.
Kom og se mange Typer Telte opstillede i
Cort Adelsersgade 8.
H. HALMØE
København K. - Tlf. Byen 6762.

Fra Divisionerne.

Indsend
små, korte
Meddelelser
om Troppens
Liv
til Redaktionen
Fredensvej 61
Charlottenlund.

Fra 1. Juli-15. August er Redaktørens Adresse Fredensvej 61, Charlottenlund.

G. U. F.

Kristi Himmelfartsdag og den paafølgende Søndag afholdt Gentofte Ulve-Flok sin første Flokturnering. Den 21. Maj var der Enkeltmandskonkurrencer. Flokken var delt i to Hold: Alle Ulve over 10 Aar, og alle under 10 Aar. Ældste Hold konkurrerede i Signalering (Toflag), Kimsleg og Hurtigsynsleg, Længde- og Højdespring og mundtlig Melding. Denne sidste havde 4 af 10 helt rigtig. Yngste Hold havde Knob og ellers de samme Ting som ældste Hold, men med særskilt Bedømmelse. Samlet kappedes vi i Dyrejagt. Den 24. var der Bandekonkurrencer. Der deltog tre Bander: Gul, Rød og Graa. Der var Konkurrence i Spring, Skattejagt, Ulvehyl og Hyttebygning. Gul Bande vandt. Dommerne var ret imponerede over Hytterne. I Enkeltmandskonkurrencerne blev Svend Jürgensen, Gul Bande, Nr. 1 (med 96 Points), og Johannes Edelskin, Graa Bande Nr. 2 (med 93 Points).

I Paasken laa Flokken i Lejr ved Sjølsø, mens Pinselejren desværre maatte aflyses paa Grund af mit Fra-fald: den blev dog erstattet af en vellykket Heldagstur i Hareskoven. Vi har stor Tilgang herude nu; Flokken tæller for Øjeblikket (Slut Maj) 27 Ulveunger.

Arne Rosenhoff,
Flokfører.

Absalonkolonnen (1. Københavns Div.)

har sluttet en Overenskomst med en Badeanstalt, hvorved Kolonnens Spejdere for »en billig Penge« kan lære at svømme og komme i Vandet hver Dag Aaret igennem.

Ansgar Troppen.

Vi ønsker ogsaa at bringe Spejdernes Magasin en Meddelelse om vor Eksistens.

Ansgartroppen er stiftet den 30. September 1924 af 19 Elever og Lærer ved Fredskirkens Søndagsskole, Hovitsvej, 10, Frederiksberg, her har vi ogsaa vort Tropslokale.

Vi møder hver Mandag Aften til Patulje- eller Tropsmøde.

Gennem Vinteren har vi slidt os gennem Opgaver til II Kl. Prøver og den 23. Marts bestod 10 Spejdere Prøven.

Vi har ogsaa haft 5 Mand paa Patuljeførerkursus der blev ledet af Ingeniør Schrøder ved Frederiksberg Brandstation, det var til megen Nytte for os, og vi siger Hr. Schrøder Tak for Arbejdet med os.

Den 30. Marts afholdt Troppen en Fest, hvor vi prøvede paa at vise de be-

søgende hvor langt vi var naaet. Der var Opgaver i Nødhjælp, Orientering, Konkurrence og Lejrbaal. Festen gav os et godt Overskud, som vi har brugt til Lejrudstyr. Vi har mistet 2 af dem der var med til at stifte Troppen, men 5 nye har taget Plads i Rækkerne, saa vi har dog Fremgang at opvise. St. Georgsdagen var Troppen samlet til Fest, vi fornyede vort Spejderlofte og gav hinanden Haandslag paa at gøre vort bedste for Sammenhold og godt Kammeratskab, vi vil holde vort Spejderlofte og leve efter Spejderloven. Samme Aften bestod 3 Spejdere II. Kl. Prøven. Troppen deltog i Divisionens Turnering, hvor vi maatte erkende vor Ringhed, men vi vil prøve at gøre det bedre næste Gang.

Vore Opgaver er de der er fælles for alle Spejdere: Kendskab og Interesse for Naturen.

Troskab, Lydighed og Renhed gennem Gerning, Ord og Tanke.

Den 16. Marts oprettede vi en Ulve-flok med 6 Ulveunger, 1 Assistent og 1 Flokfører. Disse 6 Ulveunger har allerede vundet 4 nye Ulveunger saa Flokken nu tæller 10 kække Ulveunger.

Troppen træner nu med Sommerlejren for Øje, den har vi tænkt at have paa Stevns.

FODBOLD-TILSKUERE.

Træ-Kroners Pladsen.

Fot. Spejd. Mag.

Med Spejderhilsen

H. C. Olsen.
Tropsfører.

Jens Bangs Trop.

afholdt i Bededagsferien Lejr ved Højris Vandmølle. 42 af Troppens 55 1. og 2. Kl.s Spejdere deltog.

Søndag den 24. Maj afholdtes Trops-tur til Svalbakkernes, ved hvilken Lejlighed 20 ny Rekrutter aflagde Spejderloftet og optoges i Troppen.

I Juni Maaned hviler alt Arbejde i Trop og Patuljer p. Gr. af Eksaminering. Dog afholdes der Sct. Hansfest med Lejrbaal Sct. Hans Aften, ligesom der Søndag den 28. afholdes Trops-tur som Afslutning paa Foraarsæsonen.

I Dagene 1. til 14. Juli afholdes Troppens aarlige Sommerlejre — i Aar en kombineret Vandre- og Standlejr.

7 af Troppens Spejdere deltager desuden i 1. Skive Trops Englandstur i Dagene 12. til 26. Juli.

SPEJDER DEPOTET

STUDIESTRÆDE 30 og 34

TELF. 3186 - 11233

STUDIESTRÆDE 30 og 34

KØBENHAVN K.

Officielt Depot for Det Danske Spejderkorps.

Butikken **Stu diestræde 34** er aaben

Herfra foregaar det daglige indenbys

S A L G

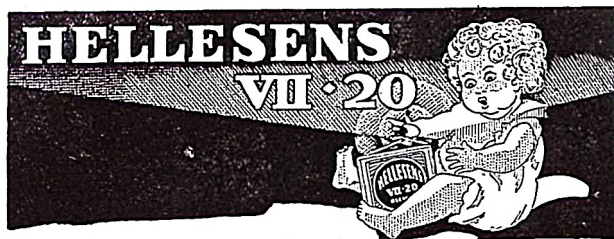
Teltexpeditionen som sædvanligt

Stu diestræde 30 2. Sal

LÆS
NORDISK SPEJDER-
SPORT

12 smukke Postkort med Spej-
derlilien i Sølv mod Indsendelse
af 1 Kr.

S. Andersen, Vesterbrog. 93, Kbhvn. B.

VERDENS BEDSTE LOMMELAMPE-ELEMENT.

BYENS REPRODUKTIONSANSTALT
• AKTIE- • • SELSKAB •
CLICHÉER AF • HVER ART •
• FREDERIKSBORGGADE •
• TELEFON : * 5 * BYEN 7750. •

Køb hos Fagmanden

Alt i færdige Apparater og Tilbehør til de absolut billigste Priser

Forlang Tilbud

1 Lampe Modtager. . .	60,00	1 Trins Forstærker . .	32,00
2 " " " " . . .	98,00	2 " " " " . . .	56,00
3 " " " " . . .	125,00	3 " " " " . . .	79,00
Krystalmodtager . . .	28,00	Hovedtelefoner . . .	17,50

Luftnet opsættes overalt

Specialitet: Kraftforstærker til Højttalere

KNUD SCHWENSEN

Radio-Konstruktør

Gammeltoftsgade 4

Henrik Gerners Trop.**2. Birkerød.**

Paaskelejr ved Sjølsø paa Troppens egen Grund, ogsaa kaldet Sjølsølejren. Lejren blev en stor Sukces, Masser af Kaffe-gæster m. m.

Tropsturneringen den 24. Maj blev vundet af 2. Patrulje, som derved fik tildelt det af Troppen udsatte Sølvskjold til Standeren med Inskription »For vunden Tropsturnering 1925. H. G. T.« Ekstrapræmierne i Tovtrækning og Forhinderingsløb blev vundet af 1. Patrulje.

Pinsselejr i Gurrevang ved Gurte Sø, hvor Hr. Skovrider Joh. Muus overordentlig velvilligt havde overladt os en fuldt ud ideel Lejrplads. I Lejren deltog 10 af Troppens Spejdere, der pr. 1. Juni tæller 20 Mænd.

3. Patrulje er oprettet d. 1. Maj d. A.

Axel Tabor,
Tropsf.

2. Vibenshus Trop

har i Pinsedagene ligget i Lejr ved Nærum. Pladderregn i Begyndelsen — og lige saa meget Solskin bagefter. Sort af Mennesker ved Lejrbaalene. Chokolade og Lagkager som Tak! — Lejren ledes efter Patruljesystemet med en løbende Lejrkonkurrence.

I. Kolding

udsender hver Maaned et fikt lille 8-sidet Tropsblad: »Falketungen«, redigeret af Henning Kyster og Kay Nissen.

Ringsted.

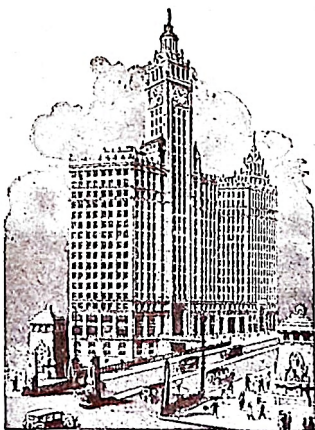
Ringstedspejdere har afholdt en vellykket Bazar med et Overskud paa godt 1500 Kr.

Kongeaadivisionen genoprettet.

Søndag den 14. Juni var en stor Dag for de sydjyske Spejdere, idet de denne Dato samledes i en Division, omfattende samtlige Tropper fra Linien Vejle — Varde til Grænsen.. Der har været arbejdet længe herpaa, ja vel lige fra den Tid for over to Aar siden, da Kongeaadivisionen og Grænsedivisionen opløstes, men først nu er det altsaa lykkedes at naa Maalet.

»Kongeaadivisionen«, som man paa det stiftende Møde i Tinglev blev enige om at kalde den, staar ved Starten med ca. 40 Spejdere, fordelt i 14 Tropper.

Til Divisionschef er valgt Sagfører, cand. jur. Madvig og til Souschef Tra-

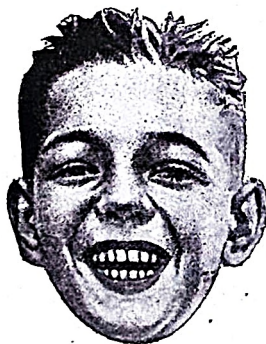
Hvor Tyggegummien bliver til

fikassistent From-Petersen, Sønderborg. Med Undtagelse af, at Journalist, cand. phil. Kay Nissen, Vejle, valgtes til Redaktør af Divisionens paatænkte Blad, blev det iøvrigt overladt Divisionschefen at udpege Medlemmerne af Staben.

Til Bestridelse af Divisionens Udgifter fastsattes et kvartaarligt Kontingent à 25 Øre pr. Spejder.

Divisionens første Foretagender bliver en Øvelse i August og et Førerkursus i Efteraarsferien. Til næste Sommer paatænkes en Divisionslejr ved Flensborg Fjord med indbudte Patruljer bl. a. fra Norge og Sverrig.

SMIL

Jeg smiler højlødt

af den Trop, der ikke deltager i »Sommerens store Præmieopgave« Side 4.

Rudkøbing Trop.

Vi er her i Rudkøbing 42 Spejdere og 26 Ulve. Har deltaget i Fyn Divisionens Foraarsturnering, hvor vi vandt Mesterskabet i Tovtrækning i 2 Aldersklasser, samt tog Stævnets fineste Pokal for Lejrbaalsunderholdning. Vi har et udmærket Lokale, hvor vi holder Møde med Troppen hver Fredag, samt Patruljemøder. Af større Ting har vi haft en Bazar og Udstilling i Marts Maaned. Den gav 700 Kr. i Overskud. I Paasken havde vi en glimrende Lejr i Hjortholm Skov. Vor Sommerlejr kommer i Aar til at ligge i Lohals fra den 26. Juli til 3. August.

S. E. J. Westhoff,
Tropsfører.
Rudkøbing.

Vore Annoncører

Kellogg's Corn Flakes & Bran, er ræparater, der egner sig særlig godt til Spejderbrug, og det af forskellige Aarsager.

Dels er de baade sunde og velsmagende, og er straks færdige til Brug, idet de ikke skal koges.

Corn Flakes er tilberedt af Verdens fineste Majs, og ristet i smukke Flag. Spises med Mælk eller frisk Frugt.

Kellogg's Bran (Klid), er særlig egnet mod Forstoppelse; en Sygdom, der kan overgaa selv den raskeste Spejder.

Blandt udenlandske Spejdere, (især amerikanske, føres disse Næringsmidler altid med paa Udflugter og i Lejr. Herhjemme vil de sikkert ogsaa faa en stor Udbredelse.

Fra Firmaet Jens Petersen & Co., har vi modtaget en Højtaler til Prøve, og som grundet paa sin Prisbillighed i Forhold til dens elegante Udførelse og rene Gengivelse, særlig egner sig for Spejdere.

Vi kan paa det bedste anbefale Troppen, der medfører Radio til Lejrbrug, at anskaffe sig en »Hollophon«, fordi den har alle en Højtalers gode Egenskaber.

Husk:

Redaktionens Adresse er fra 1. Juli —15. August Fredensvej 61, Charlottenlund.

Alt til Lejrbrug

faaes bedst og billigst hos

Udsalg:
Vimmelskiftet 46-48
Telf. 4648
Grundlagt 1831.

THORNGREEN

Kontor:
Skindergade 37-39
Telf. II, 648
Giro-Konto 846

NB. Forlang mine Kataloger med Prislister tilsendt.

Model 1925

Hvis Deres Handlende ikke
har den, henvend Dem da
til os.

Hvis De vil anskaffe Højtaler, da
køb kun „HALLOPHON“
Højtaleren

Højde 62 cm. — Tragtmunding 32 cm.

Pris: Kroner 70,00 (Halvfjerds)

Høj, ren Gengivelse,
Følsom, let indstillelig,
Elegant Udførelse,
Helt igennem prima Materiale,
Solidt Arbejde,
Meget stor, flot Model.

Klar, stor, elegant, prima.

Jens Petersen & Co.

Fabrikens Repræsentanter

København L.

Odinsgade 4.

Centr. 13,757.

Radio-Dele en gros.

Specielt fremhæves:

DREJEKONDENSATOR

med og uden Vernier.

L. L. KAARILL.

København K.

Pilestræde 51, 1. Sal,

Tlf. Central 6704.

Merkur

Selvtonende
Papir

„Tonafix“

giver gode Billeder selv af svage Film
(Ny Emulsion 1925)

CARL POULSEN & SØNNER

København—Valby.

BØGER OM LEJRSPORT

LEJRSPORT FOR DRENGE

Praktisk Haandbog i 2 Bind med mange nye
og originale Ideer.

LEMBCKES SPEJDERBOG

SPEJDERNES HAANDBOG

VEJLEDNING I TOVVÆRKSARBEJDER

Eneste Bog paa dansk om Tovværk.

KOGEBOG FOR SPEJDERE

Ny — med mange praktiske Vink.
Mange Illustrationer.

En Del engelsk Spejderlitteratur realiseres
til betydelig nedsatte Priser.

Stort Lager af alle Generalstabskort.

Film og Plader fremkaldes og kopieres.

DANSKE DRENGES BOGHANDEL

Telf. 13235. Skindergade 40. Telf. 13235.

FOTOGRAFI- RAMMER

EMIL L. OLSEN

SKINDERGADE 22

TELEFON BYEN 3192

I Lejren

bør altid benyttes

WOLFF & ARVÉ's

Leverpostei - Kødretter - Fiskeretter

Faas hos alle Købmænd.

D. A. PALUDAN

OPTIK - FOTO ETABL.

anbefaler

Klikkerter, Kompas,
Lupper og Solbriller
samt Vest Pocket og
Brownie Kodak

CLEMENSBRØ
AARHUS
TELEFON 944

= Køb hos de Averterende! =

Spejdere!

HUSK altid, naar I provianterer,
at købe ÆGTE HONNING fra
Københavns største og ældste
Specialfirma:

KØBENHAVNS HONNINGHUS, GRAABRØDRETORV 4

København K. Grundlagt 1829 Telefon 6024

Priser: 6 Pd. 7 Kr., 9 Pd. 10 Kr. inkl. Spande

Sendes overalt i Danmark pr. Postoprævning

Paa Vej til Lejren provianterer vi hos

KNUD KIÆR

KOLONIAL- OG DELIKATESSEHANDEL

63, FREDERIKSBORGVEJ 63. SØBORG

NB. 10 pCt. Rabat til Spejdere i Uniform.

KØB „NORDISK
SPEJDSERSPORT“

Spis

Magdalenemøllens
velsmagende
Brødsorter

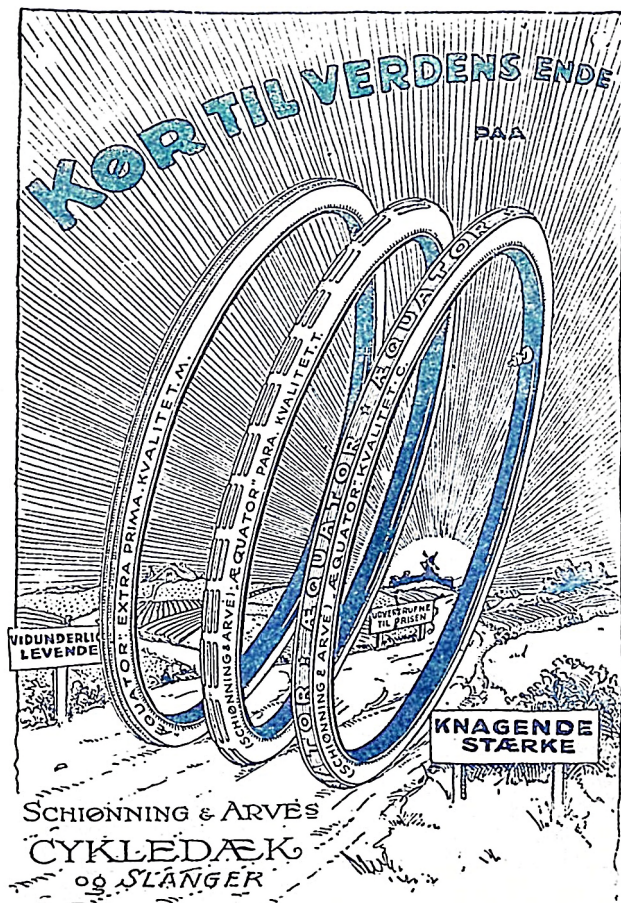
Udsalg overalt i Aarhus

Hjemmebageriet & Conditoriet

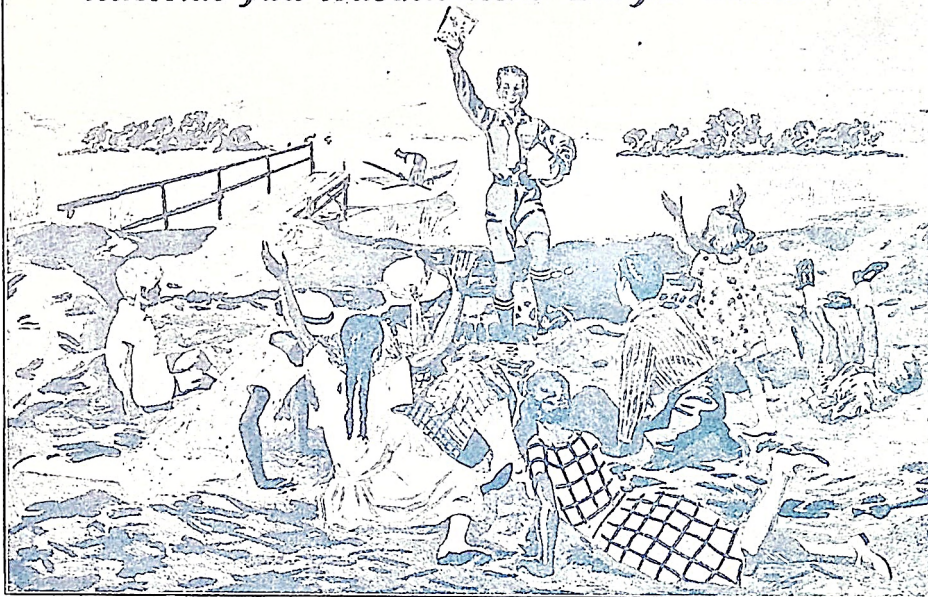
ved Bispetorvet, Aarhus,

bringes i velvillig Erindring.

Marie Christensen.

*Naar I paa Ferie tager afsted
husk at faa Hasselbalch's Bøger med!*

Disse to nye Bøger udsendes i det samme smukke Udstyr som Forlagets øvrige Drengbøger og med *Axel Mathiesens* udmærkede Illustrationer — men Prisen er nedsat fra Kr. 3.50 til 3.00.

Pris
Kr. 3.00

Pris
Kr. 3.00

Steen Hasselbalchs Forlag